

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl v hlavním líčení dne 6. června 2024 v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jana Šlosara a přísedících Heleny Hochmanové a Evy Janebové

takto:

Obžalovaní

██████████ narozený ██████████ v ██████████, bytem ██████████ toho času ve vazbě ve Vazební věznici ██████████,

a

██████████ narozený ██████████ v ██████████, bytem ██████████ toho času ve vazbě ve Vazební věznici v ██████████,

jsou vinni, že

dne ██████████ 2022 v ranních hodinách v ██████████ v lokalitě ██████████ na silnici číslo ██████████ okres ██████████ po předchozí snaze nalézt poškozeného ██████████ narozeného ██████████ aby odčinil újmu, kterou jim podle obžalovaných v době svého pobytu v bydlišti ██████████ v ██████████ způsobil, a byl za své jednání potrestán, jej po vzájemné dohodě společně za použití násilí naložili do vozidla ██████████ registrační značky ██████████ během následující jízdy, při níž vozidlo řídil ██████████ opakovaně fyzicky ██████████ napadal, poté, když dojeli k rodinnému domu v obci ██████████ okres ██████████ který obýval ██████████ ██████████ odvedli do sklepa, kde jej dvě až tři hodiny drželi svázaného, zčásti ve stoje, zčásti vleže v tzv. kozelci, dílem s pytlou na hlavě, přičemž během této doby jej průběžně dále fyzicky napadali a zraňovali údery pěstí do obličeje a horní části těla, ██████████ navíc za použití elektrické strunové sekačky; následně jej svázaného zabalili do plachty, s pomocí ██████████ přenesli k vozidlu zn. ██████████ naložili do kufru, a odjeli, po

příjezdu do trvalého bydliště [REDAKCE], do obce [REDAKCE], okres [REDAKCE] jej přenesli do sklepa, v němž jej proti jeho vůli drželi tři až pět dní, bosého, zprvu pouze ve spodním prádle, vleže svázaného na zemi, poté vestoje připoutaného řetězem, když zpočátku této doby příležitostně s menší intenzitou [REDAKCE] nadále poškozeného fyzicky napadal, [REDAKCE] průběžně zhruba dvakrát denně poskytoval pervitin, který poškozený za pomoci [REDAKCE] kouřil, po několika dnech poškozený již zcela přestal přijímat potravu a při jedné z návštěv [REDAKCE] a [REDAKCE] ve sklepech našli poškozeného bezvládně visícího na řetězech, načež jej probrali k vědomí a vynesli do koupelny, kde jej [REDAKCE] umyl a převlékl, poté jej umístili na gauč v obývacím pokoji, kde mu [REDAKCE] podal lék značky [REDAKCE], aby poškozený usnul, následující den v ranních hodinách při kontrole poškozeného zjistili, že poškozený [REDAKCE] je již mrtev, načež se během následujících dnů mrtvého těla zbavili tak, že jej na dvoře domu v kovovém sudu uvařili, oddělili tkáň od kostí, které spálili a pozůstatků se zbavili jejich vyvezením na odlehlá místa, přičemž takto [REDAKCE] a [REDAKCE] od ranních hodin dne [REDAKCE] 2022, kdy v [REDAKCE] násilím donutili [REDAKCE] nastoupit do vozidla zn. [REDAKCE] až do doby, kdy po několika dnech našli [REDAKCE] ležícího na gauči v domě v [REDAKCE] a nejevícího známky života, jednali s vědomím, že zejména opakované fyzické útoky proti poškozenému spočívající v úderech sevřenou pěstí ruky či otevřenou rukou nebo v kopech do hlavy a dalších částí těla, či v použití nástroje – strunové sekačky, déletrvající svázání do tzv. kozelce a připoutání tzv. ukřižováním, nedostatečný příjem tekutin a potravy poškozeným za současného podávání pervitinu, několikadenní vystavení bosého a nedostatečně oblečeného [REDAKCE] působení chladu a pobytu v uzavřeném prostoru, a psychický stav poškozeného spočívající v zakoušení bolesti, v šoku z náhlé ztráty svobody, v ponižujícím zacházení ze strany obžalovaných, v úzkosti z bezvýhlednosti jeho situace a v důvodné obavě o svůj život, zjevně mohou vést nejen k jeho újmě na zdraví, ale i ke smrti, k níž v důsledku jednání obou obžalovaných došlo,

tedy

společným jednáním jiného úmyslně usmrtili po předchozím uvážení zvláště surovým a trýznivým způsobem,

čímž spáchali

zvláště závažný zločin vraždy podle § 140 odst. 2, odst. 3 písm. i) tr. zákoníku, spáchaný ve formě spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku,

a odsuzují se

obžalovaný [REDAKCE]

podle § 140 odst. 3 tr. zákoníku za použití § 54 odst. 2 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v délce **26** (dvaceti šesti) let.

Podle § 56 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku se obžalovaný pro výkon trestu zařazuje do věznice se **zvýšenou ostrahou**.

obžalovaný [REDAKCE]

podle § 140 odst. 3 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v délce **18** (osmnácti) let.

Podle § 56 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku se obžalovaný pro výkon trestu zařazuje do věznice se **zvýšenou ostrahou**.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu jsou obžalovaní povinni společně a nerozdílně na náhradě nemajetkové újmy zaplatit poškozeným

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE]

- [REDACTED] narozené [REDACTED], bytem [REDACTED] částku 1 500 000 Kč,

- [REDACTED] narozené [REDACTED], bytem [REDACTED] částku 1 000 000 Kč,

- [REDACTED] narozené [REDACTED], bytem [REDACTED] částku 1 000 000 Kč

přičemž poškození se podle § 229 odst. 2 tr. řádu odkazují se zbytkem svého nároku na náhradu nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních.

Podle § 229 odst. 1 tr. řádu se poškozený [REDACTED] narozený [REDACTED] bytem [REDACTED] odkazuje se svým nárokem na náhradu nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

Trestní řízení před soudem

1. Dne 28. 2. 2024 byla u Krajského soudu v Hradci Králové – pobočky v Pardubicích podána obžaloba na [REDACTED] a [REDACTED] pro pět skutků kvalifikovaných u skutku pod bodem 1. (oba obžalovaní) jako zvlášť závažný zločin vraždy podle § 140 odst. 2, 3 písm. i) tr. zákoníku, spáchaný ve formě spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku, u skutku pod bodem 2. (obžalovaný [REDACTED]) jako pokus zločinu těžké ublížení na zdraví dle § 145 odst. 1 k § 21 odst. 1 tr. zákoníku, přečin výtržnictví podle § 358 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, přečin nebezpečné vyhrožování podle § 353 odst. 1 tr. zákoníku, u skutku pod bodem 3. (obžalovaný [REDACTED]) jako přečin zanedbání povinné výživy podle § 196 odst. 1 tr. zákoníku, u skutku pod bodem 4. (obžalovaný [REDACTED]) jako přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. b), odst. 3 tr. zákoníku, přečin neoprávněné užívání cizí věci podle § 207 odst. 1 tr. zákoníku, přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, u skutku pod bodem 5. (obžalovaný [REDACTED]) jako přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku (první skutek), přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku (první skutek), přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a), b) tr. zákoníku (druhý skutek), přečin krádeže podle § 205 odst. 1, 3 tr. zákoníku (třetí skutek).
2. Dne 21. 3. 2024 krajský soud v neveřejném zasedání rozhodl tak, že podle § 23 odst. 1, odst. 2 tr. řádu vyloučil ze společného řízení část řízení týkající se skutků pod body 2. až 5. a vyloučená věc byla postoupena k dalšímu řízení Okresnímu soudu ve Svitavách.
3. Hlavní líčení, které se nadále týkalo pouze skutku popsánoho v obžalobě pod bodem 1., se konalo ve dnech 15. 4. – 18. 4. 2024, 13. 5. – 15. 5. 2024 a 5. 6. – 6. 6. 2024.

Důkazy

4. V hlavním líčení byl proveden důkaz výpovědí obžalovaných – [REDACTED] (č. l. 247, 2945) a [REDACTED] (č. l. 282, 2949).
5. Dále byly vyslechnuti svědci [REDACTED] (č. l. 491, 2951), [REDACTED] (č. l. 511, 2954), [REDACTED] (č. l. 574, 2954), [REDACTED] (č. l. 468, 2955), [REDACTED] (č. l. 646, 2958), [REDACTED] (553, 2967), [REDACTED] (č. l. 569, 2966), [REDACTED] (č. l. 3158), [REDACTED] (č. l. 540, 3160), [REDACTED] (č. l. 3163, 3166), [REDACTED] (č. l. 654, 3164), [REDACTED] (č. l. 709, 3165), [REDACTED] (č. l. 3167), [REDACTED] (č. l. 412, 3167), [REDACTED] (č. l. 424, 3168) a [REDACTED] (č. l. 3169).
6. Za souhlasu obžalovaných a státní zástupkyně byly přečteny protokoly o výpovědi svědka [REDACTED] (č. l. 612-619) a [REDACTED] (č. l. 599-610).
7. V hlavním líčení byli vyslechnuti znalci PhDr. Marcela Langová Šindelářová – obor zdravotnictví, odvětví klinická psychologie (č. l. 2318, 2961), MUDr. Petra Sejbalová – obor zdravotnictví, Shodu s prvopisem potvrzuje [REDACTED]

odvětví psychiatrie a sexuologie (č. l. 2296, 2961), MUDr. Jan Rejthárek – obor zdravotnictví, odvětví soudní lékařství (č. l. 2389, 2962) a MUDr. Jan Lašek – obor školství a kultura, odvětví psychologie (č. l. 2334, 2965).

8. Rovněž byly provedeny listinné důkazy: protokol ze dne 28. 7. 2023 o vyšetřovacím pokusu včetně DVD, včetně fotodokumentace (č. l. 394-400) – [redacted] sklep, venkovní prostor, teplota, vlhkost, protokol ze dne 11. 2. 2023 o ohledání místa činu – [redacted] s fotodokumentací (č. l. 951-959), protokol ze dne 22. 2. 2023 o domovní prohlídce – [redacted] (č. l. 971-1031), odborné vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví analýza dat a zkoumání nosičů dat (č. l. 1033-1051), odborné vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví genetika (č. l. 1059-1062), protokol ze dne 23. 2. 2023 o ohledání místa činu – lesní cesta (č. l. 1063-1111), protokol ze dne 21. 3. 2023 o ohledání místa činu s náčrtkem a fotodokumentací – vozidlo [redacted] (č. l. 1127-1135), výpis z registru vozidla reg. zn. [redacted] (č. l. 2683), protokol ze dne 23. 3. 2023 o ohledání místa činu (pole u [redacted]) s fotodokumentací (č. l. 1144-1146), protokol ze dne 12. 2. 2023 o vydání věci obžalovaným [redacted] – injekční stříkačka (č. l. 1153), odborné vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví chemie (č. l. 1155-1156), protokol ze dne 10. 5. 2023 o ohledání místa činu (půda, [redacted]) s fotodokumentací (č. l. 1182-1183), odborné vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví genetika (č. l. 1185-1187), protokol ze dne 13. 7. 2023 o vydání věci (č. l. 1199-1202), odborné vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví genetika (č. l. 1204-1206), protokol ze dne 1. 2. 2023 o ohledání místa činu – [redacted] (č. l. 1257-1260), fotodokumentace věci vydaných [redacted] (č. l. 1319-1320), opis z evidence přestupků – [redacted] (č. l. 2724-2725), opis z evidence přestupků – [redacted] (č. l. 2730-2731), hodnocení chování [redacted] ve vazbě – VV [redacted] (č. l. 2766), hodnocení chování [redacted] ve vazbě – VV [redacted] (č. l. 2793), dále listiny po podání obžaloby – kopie dokladu k psovi (č. l. 2928), protokol ze dne 3. 5. 2024 ke kamerovému záznamu včetně CD (č. l. 3025-3028), sdělení PCR OO [redacted] ze dne 3. 5. 2024 k [redacted] (č. l. 3030-3055), opis z evidence rejstříku trestů – [redacted] (č. l. 3062-3064), opis z evidence z rejstříku trestů – [redacted] (č. l. 3065-3068), protokol o vydání věci – řetízku Vězeňskou službou CR (č. l. 3078), odborné vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví chemie (č. l. 3080-3082), analytická zpráva ze dne 13. 5. 2024 k mobilním telefonům (č. l. 3083-3148), opis z evidence z rejstříku trestů – [redacted] (č. l. 3182), přílohové spisy (č. l. 3194) – Okresní soud Svitavy sp. zn. 1 T 81/2020, Okresní soud Svitavy sp. zn. 2 T 187/2013, Okresní soud Svitavy sp. zn. 2 T 219/2012, Okresní soud Svitavy sp. zn. 2 T 480/2011, Okresní soud Svitavy sp. zn. 2 T 45/2011 a dále protokol o vyhodnocení dat z mobilního telefonu (č. l. 2531-2545) a potvrzení o provedení bankovní transakce ze dne 3. 6. 2024 (č. l. 3199).
9. Jako listinný důkaz za současného přehrání obsahu datového nosiče – videozáznamu byly provedeny: protokol ze dne 10. 5. 2023 o rekonstrukci s obžalovaným [redacted] (č. l. 346-375), protokol ze dne 28. 7. 2023 o rekonstrukci se svědkem [redacted] (č. l. 580-591), protokol ze dne 13. 2. 2023 o prověrce na místě s obžalovaným [redacted] (č. l. 333-345), protokol ze dne 5. 1. 2024 o prověrce na místě a obžalovaným [redacted] (č. l. 401-409) a protokol ze dne 10. 5. 2023 o vyšetřovacím pokusu (č. l. 376-385).

Obhajoba obžalovaných

obžalovaný [redacted]

10. Obžalovaný [redacted] vypověděl, že v roce 2022 se ve svém bydlišti v [redacted] zdržoval nepravidelně a příležitostně, od konce [redacted] pobýval v [redacted], předtím se zdržoval u různých kamarádek. Do [redacted] jezdil pro věci, přespával v domě minimálně. S poškozeným [redacted] se poprvé setkal, když přijel do [redacted], bylo to možná pro věci, možná na kontrolu, ale [redacted] v jedné z místností vyráběl pervitin, s čímž obžalovaný nesouhlasil, a proto [redacted] vyhodil z domu, možná ho přitom chytil za bundu, ale k žádnému násilí nedošlo. Shodu s prvopisem potvrzuje [redacted].

Následující den mu telefonoval [redacted], že se [redacted] vrátil, obžalovaný byl v práci, [redacted] po něm chtěl, aby přijel, ale když obžalovaný dorazil, [redacted] tam již nebyl. Obžalovaný doma nezjistil, že by něco chybělo, žádné peníze se neztratily. [redacted] mu říkal, že mu [redacted] vzal 500 Kč a ještě se ztratilo kolo.

11. Následně jej [redacted] požádal, zdali by obžalovaný, který měl auto, s ním nejel na [redacted] pro telefon, který byl u [redacted]. Určitou dobu v [redacted] hledali, setkali se s ním poblíž [redacted], [redacted] pracoval na poli. Obžalovaný zůstal ve vozidle, [redacted] šel za [redacted] a mluvili spolu. [redacted] s nimi nechtěl odjet, ale násilím ho naložili do auta, aby v [redacted] ukázal, kde je kolo a odpracoval si peníze, které [redacted] vzal. Při nakládání do vozidla použili sílu, [redacted] dostal od obžalovaných facky, sám obžalovaný mu skláněl hlavu, asi jej plácl po zadku, aby si pospíšil. [redacted] měl na sobě kraťasy, asi měl boty, na místě zůstal jeho batoh, obžalovaný uvedl, že neví, zdali na místě zůstalo nějaké další oblečení [redacted]. Na místo řidiče si sedl obžalovaný, vzadu seděli [redacted] s [redacted] hádali se, možná došlo k nějaké facce, v přípravném řízení obžalovaný popsal, že od [redacted] slyšel, že v autě říkal [redacted], aby jej nebil do hlavy, že má v hlavě nějakou destičku. V přípravném řízení obžalovaný uvedl, že [redacted] předtím, než odjeli na [redacted], „byl úplně hotovej“, neboť kromě kola a peněz šlo o odcizený pervitin, který s [redacted] v [redacted] vyrobili, což se obžalovaný dozvěděl v době, kdy slyšel dohadování [redacted] a [redacted] na zadním sedadle, navíc [redacted] přinesl od [redacted] černou taštičku, vypadal šťastně, ukazoval mu její obsah, kde byl pervitin, který při cestě zpět předal dalším osobám.

12. Obžalovaný dále popsal cestu z [redacted] do [redacted], při níž se ještě u [redacted] zastavili na benzince, [redacted] někomu předával pervitin. Obžalovaný jel do [redacted] k [redacted] proto, že [redacted] nechtěl mít doma. Než přijeli do [redacted] měl [redacted] na hlavě triko, aby neviděl, kde jsou, obžalovaný uvedl, že neví, zdali mu jej nasadil [redacted]. V [redacted] si nevšiml, že by [redacted] byl zraněn, odvedli ho do sklepa, [redacted] ho chtěl přivázat, ale obžalovaný odešel, [redacted] ho zřejmě připoutal ve stoje za pomoci řetízků. V průběhu návštěvy v [redacted] byl obžalovaný několikrát ve sklepe, [redacted] již byl přivázan, bolely ho ruce, a proto jej obžalovaný za pomoci [redacted] převázal tak, že [redacted] byl vleže se svázanýma rukama a nohama za zády do kozelce. Při převazování obžalovaný dvakrát [redacted] udeřil pěstí do trupu, do obličejce jej neudeřil, neboť na něm [redacted] měl boláky a obžalovaný se nechtěl nakazit. Obžalovaný nebyl přítomen tomu, že by [redacted] někdo ubližoval, obžalovaný jej strašil zvukem křovinořezu, který pustil, nebyla tam struna a ani se [redacted] nedotkl. Křovinořezem obžalovaný klepl o tyč ve sklepe, po čemž se rozbil, což obžalovaný chtěl, protože [redacted] se vůči [redacted] dopouštěl násilí a obžalovaný nechtěl, aby se s křovinořezem nakládalo nepatříčně. Asi po dvou hodinách obžalovaný za pomoci [redacted] který chtěl, aby odjeli pryč, přenesli poškozeného zabaleného do plachty k autu, naložili jej následně do kufru, jeli k nedalekým [redacted] kde ho u studánky vyndali z kufru, [redacted] po zbytku cesty seděl na zadním sedadle.

13. Po příjezdu do [redacted] všichni tři vystoupili z auta, [redacted] šel ukázat, kde je kolo, které bylo v pořádku, ale na jiném místě. Obžalovanému se nic neztratilo, ještě se dohadovali, obžalovaný se v [redacted] zdržel nejvýš půl hodiny, než přijely [redacted] a [redacted] se kterými odjel pryč do [redacted] kde se zdržel až do [redacted] 2022, kdy se na [redacted] vrátil kvůli tomu, že jeho fena rodila štěňata. V této době byl s [redacted] pouze v telefonickém kontaktu. Když přijel, v [redacted] byl pouze [redacted] říkal, že [redacted] asi odjel domů, nijak to nekomentoval. Obžalovaný se na [redacted] nezdržoval, ještě tentýž den vyzvedl [redacted] z práce a přespával u ní v [redacted] do [redacted] pouze zajížděl. Obžalovaný si nevšiml, že by v [redacted] bylo něco jinak. Obžalovaný žádnou desinfekci Shodu s prvopisem potvrzuje [redacted]

necítil, sklep byl vybiléný od doby, kdy se poprvé vyklízel.

14. Asi někdy v [redacted] 2022 se od [redacted] dozvěděl, že by [redacted] měl být po smrti, že z [redacted] neodjel, ale obžalovaný to neřešil.
15. V [redacted] přespával v [redacted] s [redacted] na návštěvě byli i [redacted] se svojí přítelkyní [redacted] kteří tam fetovali, obžalovaný chtěl po [redacted] aby mu pomohl pověsit houpačku na trubku, což odmítl, asi slyšel rány a utekl z domu prýč bez bot. Křivé svědectví [redacted] si obžalovaný vysvětlil tím, že [redacted] s [redacted] měli od obžalovaného půjčeného psa, ale nechovali se k němu vhodně, obžalovaný [redacted] sdělil, že chce psa nazpátek, na což mu [redacted] vyhrožoval, že ví, k čemu došlo a že za to půjde do vězení.
16. [redacted] i [redacted] byli uživatelé pervitinu, jejich výpovědi jsou motivovány tím, že obžalovaný v době, kdy po něm bylo vyhlášeno pátrání v jiné věci v [redacted] spálil pervitin a vyhodil [redacted] koncem [redacted] 2022 z domu, protože nechtěl, aby u něj byly nalezeny drogy. Právě při tom, když obžalovaný pálil pervitin v kamnech, napadl jej [redacted] trubkou od vysavače, a navíc mu sdělil, co se stalo s [redacted] v [redacted] o čemž obžalovaný do té doby nevěděl. Obžalovaný popírel, že by [redacted] fyzicky napadal a že by se ho opakovaně pokoušel zabít.
- obžalovaný [redacted]
17. Obžalovaný [redacted] opakovaně vypovídal v přípravném řízení. V hlavním líčení obžalovaný využil svého práva a nevypovídal, a proto byla jeho výpověď z přípravného řízení přečtena.
18. Obžalovaný se ve výkonu trestu odnětí svobody seznámil s [redacted] a přes něj se spnoobžalovaným [redacted] u něhož v [redacted] několik měsíců bydlel. V [redacted] 2022 do [redacted] pozval svého kamaráda [redacted], aby pomohl při rekonstrukci domu [redacted]. Společně všichni tři rekonstruovali kuchyň, ale potíže nastaly, když [redacted] začal v domě „fárat“, neboli prohrabávat věci [redacted] při čemž mu měl vzít i marihuanu. Když to [redacted] zjistil, na zahradě ztloukl [redacted], který utekl pryč. Následující den, když byl [redacted] v práci, [redacted] se vrátil, vzbudil obžalovaného a chtěl si vzít svoje osobní věci, které mu obžalovaný předal. [redacted] slyšel telefonát mezi obžalovaným a [redacted] který chtěl, aby [redacted] zadržel a přivázal, načež utekl pryč. Obžalovaný následně postrádal bankovku 500 Kč, kterou měl ve svém pokoji ve stolku, měl za to, že [redacted] mu ji odcizil, neboť si již předtím chtěl půjčit na autobus, později se mu přiznal. [redacted] měl s sebou nový mobilní telefon iPhone, u něhož mu obžalovaný pomáhal vytvořit účet na iCloudu, obžalovaný mu s tím pomáhal a byl k němu přihlášen na svoji osobu, měl tak přístup k aktuální poloze mobilního telefonu. O několik dní později obžalovanému telefonoval muž, který v [redacted] provozoval [redacted], sdělil mu, že [redacted] mu odcizil 30 000 Kč, za což mu vzal jeho iPhone, o který sám neměl zájem. Obžalovaný se s [redacted] dohodl, že spolu pojedou pro telefon do [redacted], u [redacted] převzali iPhone a následně zkoušeli najít [redacted] obžalovaný dostal tip od svého kamaráda [redacted]. Vzhledem k tomu, že [redacted] nenašli, přespali v autě a ráno dostali od [redacted] další tip, kde by se [redacted] mohl zdržovat. Důvodem, proč ho hledali, bylo to, že [redacted] si s ním chtěl vyřídit, že jej okradl o marihuanu a že v domě „fáral“. Obžalovaný řídil, zastavili na konci [redacted] se vydal hledat [redacted] obžalovaný poté viděl, jak [redacted] vede [redacted] k autu a když přišli, [redacted] se pokusil utéci, [redacted] jej dohnal, několikrát jej udeřil pěstí do obličeje, poslal obžalovaného pro auto, do kterého [redacted] donutil nasednout. Auto řídil obžalovaný, na zadním sedadle seděl [redacted] a [redacted], kterého [redacted] později napadal. Původně měli namířeno přímo do [redacted] ale v průběhu cesty [redacted] obžalovanému sdělil, aby jel do [redacted] k [redacted]

Shodu s prvopisem potvrzuje [redacted]

kam přijeli odpoledne. Obžalovaný po příjezdu šel do domu, neviděl, kdo odvedl do sklepa. Za patnáct až dvacet minut, během nichž obžalovaný slyšel ze sklepa křik, vyšel nahoru, obžalovaný se proto šel do sklepa podívat, ve sklepě stál, měl na hlavě pytel, ruce svázané za zády. Obžalovaný mu začal nadávat, udeřil dvakrát nebo třikrát přes pytel do hlavy pěstí, udeřil jej kolenem. Když obžalovaný vyšel nahoru, jej vystřídal, opět slyšel křik a rovněž a kterého obžalovaný znal od . Obžalovaný následně asi po patnácti minutách, během nichž šel do stodoly pro křovinořez, se kterým odešel do sklepa, kde se několik minut zdržel a bylo slyšet jeho zvuk, sešel dolů, již byl na zemi svázaný, provaz měl i kolem krku. Obžalovaný se snažil lano povolit, protože „jsem věděl, že to je v prdeli, že už umírá“, a dal napít. Následně obžalovaný s zabalili do nějakého futrálu a naložili jej do kufru vozidla, které stálo ve stodole. Z řídil obžalovaný, přijeli kolem osmé hodiny večer, ve futrálu jej donesli do sklepa, kde jej svázaného položili na zem. Ráno jej přišli zkontrolovat, byl ve stejné poloze, omlouval se jim. Po jednom nebo dvou dnech, během kterých za ním chodili jej kontrolovat a jej ještě příležitostně fyzicky napadl. Obžalovaného potom napadlo, aby ulevil , který stále ležel svázaný na studené zemi ve sklepě, že jej sám bez pomoci přemístil do jiné polohy, což mu trvalo asi půl dne, postavil a za řetězy kolem rukou jej připoutal ke stropu. V této době již „byl jinde, přišlo mi, že jakoby byl už mrtvý, jakoby duše odešla“. Při převázání obžalovaný omyl teplou vodou, ale si ztěžoval, že jej to pálí, neboť byl promrzlý, neměl boty. byl v této poloze ještě pár dnů („jeden nebo dva dny“), jídlo odmítal, ještě pil. Obžalovaný výslovně uvedl, že si na nic neztěžoval, obžalovanému přišlo, že se mu tam líbilo, „on už byl mimo, jako blázen“. Během této doby se obžalovaný o bavil s bylo jim jasné, že jej nemohou pustit z domu a že se nejprve bude muset jeden či dva týdny zotavit.

19. V uvedené době se narodila štěňata, dostal v práci dovolenou na jejich ošetřování a byl v . Celkově ve sklepě strávil tři až pět dní, za celou dobu nepožádal, že by chtěl na záchod, poslední den šli na kontrolu oba obžalovaní společně, ztratil vědomí. Obžalovaný si myslel, že zemřel, ale jej probral a společně jej odvedli nahoru do koupelny, kde jej obžalovaný omyl, převlékl jej, uložil na gauč. stále něco chtěl, tak mu obžalovaný dal půlku prášku na spaní, který znal z vězení. Ráno za obžalovaným přišel a sdělil mu, že je mrtev, obžalovaný se šel podívat, měl nafouknuté břicho, v obličeji měl více barev, nějak nereagoval, byl studený.
20. Vzhledem k tomu, v jakém stavu byl, obžalovaný navrhl mrtvolu zakopat, ale nesouhlasil, neboť by ji mohl někdo vykopat. Sám navrhl zlikvidovat mrtvé tělo uvařením, obžalovaný neprotestoval, nevěděl, co jej čeká. Určitou dobu nechali mrtvolu na gauči, poté ji přenesli dolů do koupelny, kde ji nechali jeden či dva dny. obžalovanému přikázal, aby přinesl nějakou končetinu z mrtvého těla, že ji zkusí uvařit, aby zjistil, jestli maso půjde od kostí. Postupně obžalovaného přesvědčil, obžalovaný proto sekyrou usekl nohu nad kotníkem, na půdě v papíňáku část nohy uvařil. Následně připravili na dvoře ve slepičárně bratar, do kterého vložili mrtvé tělo, zalili vodou a vařili přes noc, když voda vychladla, dírou v sudu nechali vytéci vodu, sud s uvařenou mrtvolou přenesli do vedlejší místnosti, kterou od té doby obžalovaný nazývá jako obřadní síň. Obžalovaný byl přítom, když v rukavicích postupně ze sudu vytahoval části mrtvého těla, odděloval maso od kostí, obžalovaný se na této činnosti, která trvala asi tři hodiny, nepodílel. Několik kýblů s tkáněmi a vypuštěnou tekutinou ze sudu následně odvezli do hnoje na pole u , další kýble s popelem ze spálených kostí odvezli se sutí na lesní cestu. Následně, aby nebyly Shodu s prvopisem potvrzuje .

důkazy, zlikvidovali železo ze sklepa, sud, nářadí, odvezli do sběrný, stejně jako gauč, na kterém [redacted] zemřel.

21. Obžalovaný uvedl, že se během následujících dvou měsíců svěřil s tím, že [redacted] zemřel a že jej uvařili, dalším osobám – [redacted] [redacted] [redacted] rovněž [redacted] a kolegovi [redacted] ze sběrný.
22. Po celou dobu oba obžalovaní průběžně užívali pervitin. Obžalovaný podával [redacted] pervitin, „spolu jsme kouřili žárovku“, za celou dobu měl [redacted] „asi deset prásků“.
23. Zranění na boku [redacted] bylo od struny křovinořezu, neboť se s tím i [redacted] chlubil.
24. Obžalovaný dále uvedl, že podle něj se jej po celé události snažil [redacted] zbavit jako svědka, výslovně mu řekl, že se jej zbaví a že jej zabije, aby nemohl vypovídat, což obžalovaný nebral vážně, neboť [redacted] byl pod vlivem alkoholu. Až později obžalovanému došlo, že se jej chtěl [redacted] zbavit při autonehodě, při které došlo k nárazu vozidla [redacted] do stromu, také se jej jednou snažil uskrtit v domě v [redacted] když obžalovaný spal. A rovněž jej napadl železnou tyčí v době jeho spánku, na což obžalovaný utekl pryč.
25. Obžalovaný popřel, že neměli úmysl [redacted] usmrtit, dále popřel, že do auta jej v [redacted] nenakládal, žádné kalhoty z [redacted] nesthl. Obžalovaný [redacted] v průběhu jeho věznění v [redacted] oblékl. Sklep vápnem vybělil pouze [redacted] a rovněž pouze on vše vystříkal Savem. Obžalovaný v uvedené době uklízel v jiné části domu včetně dvora. Obžalovaný uvedl, že v současné době má ze spoluobžalovaného panickou hrůzu, neboť mu slíbil, že jej zabije.
26. Obžalovaný uvedl, že si není jist, zda se v průběhu doby, kdy [redacted] byl na [redacted] [redacted] zdržoval stále doma, ale nejspíš tam byl, navíc pak dostal v práci volno kvůli štěňatům.
27. Obžalovaný uvedl, že s [redacted] v minulosti přes messenger či facebook nekomunikoval, předtím jej viděl asi dvakrát v [redacted] a v [redacted]. Na facebooku je obžalovaný pod svým jménem, ví, že [redacted] byl vrah.

Skutková zjištění

28. Skutkový děj lze z časového hlediska rozčlenit do několika postupných částí. První část se týká doby před [redacted] 2022, druhá část dne [redacted] 2022 a cesty obžalovaných a poškozeného autem z [redacted] do [redacted] třetí dne [redacted] 2022 a jejich pobytu v [redacted] čtvrtá dne [redacted] 2022 a cesty z [redacted] do [redacted] a následujících dnů, během nichž poškozený pobýval ve sklepě a v dalších částech domu až do jeho smrti, pátá doba, kdy během následujících dnů došlo k manipulaci a zničení těla poškozeného. Uvedené rozlišení fází skutkového děje je pro účel přehlednějšího odůvodnění skutkových zjištění, avšak uvedené fáze spolu souvisí a důkazy v nich popsané soud hodnotil v rámci kontextu celého skutkového děje.
29. Přímé důkazy – výpovědi obžalovaných a svědků – lze stručně shrnout tak, že o skutkovém ději až do příjezdu do [redacted] vypovídají oba obžalovaní, byť s rozdíly, že se stal, tzn. že poškozeného, vůči němuž se průběžně dopouštěli násilí, proti jeho vůli odvezli z [redacted] do [redacted] kde byl ve sklepě, poté jej převezli do [redacted]. Svědek [redacted] popisuje, jak obžalovaní [redacted] v [redacted] hledali, svědek [redacted] byl v [redacted] přítomen nakládání [redacted] do vozidla, svědci [redacted] a [redacted] byli v [redacted] v době, kdy byl [redacted] ve sklepě. Svědkyně [redacted] podle své výpovědi viděla v [redacted] poškozeného, než odvezla [redacted]. Svědkyně [redacted] ve své výpovědi popsala návštěvu v [redacted] v době, kdy měl [redacted] uklízet a vápnit sklep.
30. Pro zjištění skutkového děje byl velmi významný důkaz výpovědi obžalovaného [redacted]. Tento obžalovaný byl zadržen dne 11. 2. 2023 a následující den v postavení Shodu s prvopisem potvrzuje [redacted].

obviněného během sedmihodinového výslechu popsal v podrobnostech okolnosti celého skutkového děje. O tři měsíce později dne 10. 5. 2023 se obžalovaný účastnil rekonstrukce, při níž opět podrobně – pouze s drobnými odchylkami – znovu popsal a názorně demonstroval skutkový děj, který se podle jeho výpovědi odehrál v [REDAKCE] a následně v [REDAKCE]. Při rekonstrukci, která trvala více než šest hodin, vypovídal spontánně, bezprostředně reagoval na výzvy a dotazy, jeho projev působil přesvědčivě, neboť pokud by obžalovaný nepopisoval události, k nimž skutečně došlo a které prožil, nebyl by podle soudu schopen bez váhání a spontánně tyto události slovně popsat a na místě ukázat. S tím koresponduje i výpověď znalkyně MUDr. Petry Sejblové, podle níž obžalovaný nemá na inkriminovanou dobu výrazné výpadky paměti, své jednání dokázal v časových posloupnostech opakovaně popsat i ukázat při výslechu, rekonstrukci i při znaleckém vyšetření. S tím není v rozporu výpověď znalkyně PhDr. Marcely Langové-Šindelářové, podle níž je intelekt obžalovaného v [REDAKCE] průměru, byť obžalovaný má omezenou schopnost vnímat detaily situací a postihovat širší souvislosti. Dílčí odchylky v popisu skutkového děje soud přičítá přirozeně nedokonalé schopnosti přesně reprodukovat prožité události, přičemž dospěl k přesvědčení, že obžalovaný o podstatě skutkového děje vypovídá věrně, tzn. popisuje prožité skutečné události. S tím není v protikladu, jak je níže uvedeno, že v některých částech skutkového děje obžalovaný umenšuje svůj díl odpovědnosti na úkor spoluobžalovaného [REDAKCE] a ve svůj prospěch či zdůrazňuje svoji tehdejší intoxikace, což vysvětluje snaha obžalovaného v rámci doznání míru svého zavinění částečně bagatelizovat, ačkoliv na něj do současné doby uvedená událost působí, jak vyplývá i z výpovědi znalkyně PhDr. Marcely Langové-Šindelářové, podle níž v postoji obžalovaného k trestné činnosti jsou patrné emoční projevy naznačující zpětně zděšení a strach a rovněž i známky působící intrapsychické tenze.

31. Obžalovaný [REDAKCE] v rámci hlavního líčení předložil fotografie místa dopravní nehody vozidla zn. [REDAKCE], kterou obžalovaný [REDAKCE] interpretoval jako jeden z pokusů [REDAKCE] zabít [REDAKCE]. K tomu soud dodává, že z provedených důkazů vyplývá, že nejen [REDAKCE] měl z [REDAKCE] respekt, velký strach, zvláště poté, co v [REDAKCE] zemřel [REDAKCE]. Tuto část výpovědi obžalovaného [REDAKCE] o pokusech [REDAKCE] jej usmrtit (při dopravní nehodě, škracením v posteli, zbitím tyčí apod.) soud považuje za popsanou emocií ovlivněnou interpretaci takových situací [REDAKCE] jako pokusy [REDAKCE] jej zabít, ačkoliv se jednalo buď o zcela náhodnou situaci (dopravní nehoda) či jejich vzájemné konfliktní situace bez záměru [REDAKCE] [REDAKCE] zbavit života. Pro úplnost soud dodává, že nejspíš ze shodného důvodu (silný strach z [REDAKCE]) došlo ke zkreslení interpretace některých situací zřejmě i u svědka [REDAKCE] (např. ohledně ohrožení jeho přítelkyně [REDAKCE]), přičemž navíc nelze přehlédnout, že jak [REDAKCE] tak [REDAKCE] byli uživateli pervitinu a dalších drog, což nepochybně mohlo k jejich misinterpretaci přispět. Tento závěr však nezpochybně výpověď obou, tedy [REDAKCE] i [REDAKCE], pokud pouze věcně popisují, co a jak se stalo a nepřizávají k paměťové stopě vysvětlení, co tím [REDAKCE] sledoval, co bylo jeho záměrem apod.

32. Ve prospěch věrohodnosti výpovědi obžalovaného [REDAKCE] podpůrně svědčí i další provedené důkazy, jak je níže v podrobnostech rozvedeno.

1. část skutkového děje – doba před [REDAKCE] 2022

33. V rejstříku trestů [REDAKCE] jsou čtyři záznamy o předchozích odsouzeních od roku 2020 do roku 2022, z nichž vyplývá, že se jednalo o majetkovou trestnou činnost (krádež, neoprávněné opatření, padělání a pozměnění platebních prostředků, porušování domovní svobody), ke dni [REDAKCE] 2022 se [REDAKCE] nacházel ve dvojnásobné zkušební době podmíněného odsouzení. Z výpovědi matky poškozeného [REDAKCE] s níž koresponduje výpověď jeho sestry [REDAKCE], vyplynuly související okolnosti předchozího života poškozeného, který měl Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

výchovné potíže od dětství, dopouštěl se krádeží, měl dluhy, byl uživatelem marihuany, pervitinu. Poškozený se zdržoval na různých místech, ale pravidelně byl se svojí matkou v kontaktu, poslední zprávu jí poslal dne [redacted] 2022 přes Messenger, na Facebooku měl přezdívku [redacted]. Naposledy v době podmíněného odsouzení okradl [redacted] s nímž se domluvil, že si u něj dluh odpracuje. Sestra poškozeného viděla, když jej odvezla do [redacted], později ji kontaktoval [redacted] zdali se jí poškozený neozval, ale již s ním v žádném kontaktu nebyla. Z výpovědi svědka [redacted] vyplynulo, že se znali z [redacted] poškozený vedl pochybný život, bral drogy. Svědek se znal i s [redacted] a [redacted] poprvé potkal asi měsíc před uvedenou událostí, když se s [redacted] autem vraceli se [redacted]. Podruhé se s ním potkal, když s [redacted] hledali poškozeného.

34. Skutečnost, že [redacted] se v uvedené době zdržoval v [redacted] u [redacted] vyplývá ze shodné výpovědi obou obžalovaných, jakož i dalších svědků níže uvedených, kteří se s [redacted] v [redacted] setkali. Oba obžalovaní byli uživateli pervitinu, jak vyplývá z jejich výpovědi a i protokolu ze dne 12. 2. 2023 o vydání věci obžalovaným [redacted] a odborným vyjádřením z oboru kriminalistika, odvětví chemie (injekční stříkačka s látkou obsahující metamfetamin). Při domovní prohlídce v domě v [redacted] byly jako věcná stopa zajištěny i tzv. Pravidla (č. l. 1029) vyvěšená na jedněch z vnitřních dveří. K těmto pravidlům vypovídali oba obžalovaní i další svědci. Obžalovaný [redacted] k nim uvedl, že se jednálo spíše o legraci po Silvestru, někteří svědci jeho výpověď potvrdili, jiní (např. [redacted]) je měli za demonstraci dominance [redacted]. Nelze přehlédnout, že v uvedených pravidlech není obsaženo nic, co by bylo jednoznačně interpretovatelné ve vztahu k podstatě skutkového děje, soud tak tento důkaz nehodnotil jako významný, byť se k němu obžalovaní i někteří svědci ve svých výpovědích více či méně obsáhle vyjadřují.
35. Je nesporné, že po krátkou dobu se v [redacted] zdržoval i [redacted] rovněž uživatel pervitinu, kterého pozval [redacted], jak vyplynulo z jeho výpovědi. I [redacted] vypověděl, že poprvé se s [redacted] setkal v [redacted] odkud ho vyhodil. Z výpovědi obou obžalovaných má soud rovněž za prokázané, že následující den se [redacted] do domu obžalovaného [redacted] vrátil, avšak než [redacted] přijel, [redacted] z domu odešel. Výpovědi obžalovaných se neshodují zcela v tom, jaké následky návštěva [redacted] v [redacted] měla – [redacted] uvedl, že jemu nic nechybělo, ale [redacted] mu sdělil, že mu [redacted] ukradl 500 Kč, a navíc se ztratilo kolo, což ve své výpovědi [redacted] potvrdil, avšak současně uvedl, že [redacted] odcizil [redacted] marihuanu, a navíc mu prohrabal věci. Obžalovaný [redacted] navíc ve své výpovědi uvedl, že motivem snahy [redacted] najít [redacted] byl i odcizený pervitin, který [redacted] s [redacted] v [redacted] vyrobili. Přestože se výpovědi obžalovaných v tomto směru shodují pouze částečně, je zřejmé, že měli důvod poškozeného hledat. Navíc z výpovědi obžalovaného [redacted] vyplynulo, že pomáhal [redacted] se zprovozněním jeho nového iPhoneu, zůstal na něm sám přihlášen a byl kontaktován [redacted], který zavolaal na telefonní číslo obžalovaného a domluvíli se, že je oba [redacted] okradl a že si pro telefon, který si [redacted] za odcizené peníze koupil, obžalovaný [redacted] přijede. Oba obžalovaní shodně vypověděli, že do [redacted] odjeli vozidlem značky [redacted] dne [redacted] 2022 [redacted] v okolí nenašli, na místě přespali a našli je až druhý den [redacted] 2022 poblíž [redacted] v [redacted] na základě tipu od [redacted].

2. část skutkového děje dne [redacted] 2022 – zadržení [redacted] a cesta obžalovaných a poškozeného autem z [redacted] do [redacted]

36. Oba obžalovaní shodně uvedli, že v ranních hodinách dne [redacted] 2022 skutečně [redacted] potkali, jak pracuje na poli poblíž [redacted] v [redacted]. Místní okolnosti byly prokázány protokolem ze dne 1. 2. 2023 o ohledání místa činu – [redacted] (č. l. 1257-1260). Výpovědi Shodu s prvopisem potvrzuje [redacted].

obžalovaných se rozcházejí v tom, kdo byl aktivnější a kdo a jakým způsobem užil násilí za účelem dostat [redacted] do vozidla, oba obžalovaní za aktivnějšího označují druhého spoluobžalovaného, byť shodně připouštějí, že se oba určitého násilí vůči poškozenému dopustili. Významným důkazem je výpověď nezaujatého svědka [redacted], který osobně neznal ani obžalované a ani poškozeného, pouze jeho rodinu, a který projížděl na kole po silnici v době, kdy obžalovaní nakládali [redacted] do [redacted] vozidla zn. [redacted] poblíž [redacted]. Svědek věrohodně popsal, že [redacted] křičel, ať jej nechají, oba muži se jej pokoušeli dostat na zadní sedadla, holohlavý muž svědkovi řekl, ať se o jejich věc nestará, svědek nezastavil, ale ještě viděl, že z něj sundávají oblečení. Když se svědek asi po 1,5 hodině vracel kolem stejného místa, našel na něm kalhoty, triko, boty, bicykl i batoh, věci byly rozházené. Svědek zastavil, z nalezených kalhot vytáhl peněženku a v ní našel občanský průkaz [redacted]. Kolem projížděl [redacted], kterému svědek popsal, co viděl, [redacted] mu řekl, že si asi s [redacted] někdo vyřizoval svoje účty a že sám byl [redacted] okraden. Tyto věci svědek předal [redacted], který je později vydal policii (fotodokumentace č. l. 1319). Svědek dále popsal, že neviděl, že by některý z uvedených mužů [redacted] v době, kdy kolem projížděl, udeřil, aktivnější byl menší muž, který s [redacted] škusbal a snažil se jej dostat do vozidla, holohlavý muž se spíše staral o projíždějícího svědka. Soud tak dospěl k závěru, že oba obžalovaní za použití násilí naložili [redacted] do vozidla, přičemž v této části výpovědi je zřejmé, že obžalovaný [redacted] míru svého podílu na násilném jednání umenšuje, když za toho, kdo [redacted] fyzicky napadl a naložil do vozidla, označuje především spoluobžalovaného [redacted].

37. Ohledně popisu cesty z [redacted] do [redacted] se výpovědi obžalovaných shodují v tom, že ve vozidle byly pouze oni a poškozený. Obžalovaný [redacted] vypověděl, že řídil a na zadním sedadle seděl [redacted], který se s [redacted] dohadoval a fyzicky jej napadal. Opačně vypověděl obžalovaný [redacted], který uvedl, že řídil on a [redacted] sedící na zadním sedadle vedle [redacted] jej průběžně tloukl.
38. Svědek [redacted] věrohodně vypověděl, že když o den dříve viděl odjíždět vozidlem zn. [redacted] oba obžalované, byl to [redacted], který řídil. Svědek [redacted] vypověděl, že neví, kdo k jeho domu do [redacted] přijel, ale když vozidlo couvalo do garáže, řídil [redacted]. Obdobně vypověděl svědek [redacted] že po dvoře popojížděl [redacted] navíc když viděli vozidlo přijíždět, řídit rovněž [redacted]. Jediný svědek [redacted] v přípravném řízení uvedl, že když zahlédli v [redacted] tak řídil [redacted], avšak v hlavním líčení se opakovaně opravil, že řídil [redacted] přičemž neví, z jakého důvodu předtím uvedl, že řídil [redacted]. S výjimkou svědka [redacted], který svoji výpověď v hlavním líčení opravil, zůstává jediný obžalovaný [redacted], který tvrdí, že vozidlo řídil. Naopak z výpovědi svědků [redacted] a [redacted] v hlavním líčení lze s přihlédnutím k obecné věrohodnosti doznání obžalovaného [redacted] dovést, že z [redacted] do [redacted] neřídil [redacted], ale [redacted]. Vzhledem k tomu, že již v průběhu cesty do [redacted] docházelo k násilí vůči [redacted], soud dospěl k závěru, že za prokázané má jednání obžalovaného [redacted] spočívající v opakovaném fyzickém napadání [redacted] v průběhu cesty z [redacted].
39. Pro úplnost je na místě dodat, že popis cesty ve výpovědi obžalovaných se různí i v tom, kudy jeli a zda se zastavovali na benzince, kde [redacted] předával dalším osobám pervitin, který našel u [redacted]. Tuto část skutkového děje soud nepovažuje za podstatnou, a proto ani není součástí popisu skutku.
40. Obžalovaný [redacted] se hájil tím, že pokud by v průběhu cesty z [redacted] do [redacted] a následně do [redacted] došlo k násilí vůči [redacted], pak by zřejmě byly nalezeny krevní či jiné stopy při ohledání vozidla. Soud konstatuje, že předmětné vozidlo, resp. jeho vrak po Shodu s prvopisem potvrzuje [redacted].

dopravní nehodě, bylo ohledáno a žádné biologické stopy svědčící [redacted] nebyly nalezeny. K tomu je třeba uvést, že z protokolu o ohledání vyplývá, že vrak byl v dezolátním stavu, navíc později z [redacted] do [redacted] byl [redacted] převážen v kufru a zabalený, je tak na místě připustit, že zranění [redacted] nutně nemuselo zanechat biologickou stopu ve vozidle. Z absence biologických stop tudíž nevyplývá závěr, že by nemohlo v průběhu jízdy k násilí vůči [redacted] dojít.

3. část skutkového děje dne [redacted] 2022 – [redacted]

41. Protokolem ze dne 11. 2. 2023 o ohledání místa činu [redacted] s fotodokumentací byly prokázány místní okolnosti činu, přičemž toto místo bylo zachyceno i na videozáznamu rekonstrukce provedené se svědkem [redacted].
42. Obžalovaný [redacted] se hájil tím, že po příjezdu do [redacted] šel rovnou do před síně, [redacted] do sklepa neodvedl, ale po chvíli slyšel jeho křik, šel do sklepa, kde uviděl [redacted] stát s pytlíkem na hlavě a svázanýma rukama. Obžalovaný připustil, že poškozenému nadával a udeřil jej pěstí a kolenem. Rovněž se vyjádřil ke křovinořezu, který [redacted] odnesl do sklepa a jehož zvuk bylo slyšet. Když později přišel do sklepa, svázaný [redacted] již ležel na zemi, obžalovaný se snažil provaz, kterým byl omotan, povolít a dal poškozenému napít.
43. Obžalovaný [redacted] připustil, že s [redacted] odvedli [redacted] do sklepa, [redacted] ho chtěl přivázat, což [redacted] odmítl, [redacted] ho zřejmě připoutal ve stoje, [redacted] jej za pomoci [redacted] převázal tak, že poškozený ležel na zemi svázaný do kozelce. Obžalovaný připustil, že při převazování několikrát poškozeného pěstí udeřil. Křovinořezem, v němž nebyla struna, poškozeného pouze strašil.
44. Za významné soud považuje výpovědi svědků [redacted] který byl po celou dobu přítomen v [redacted] a rovněž výpovědi svědků [redacted] a [redacted], kteří viděli příjezdající vozidlo a do domu v [redacted] přišli později. Výpověď [redacted] doplňuje i protokol o rekonstrukci a pořízený videozáznam. Zatímco svědci [redacted] a [redacted] v hlavním líčení vypovídali, přičemž jejich výpověď byla obdobná jako v přípravném řízení, svědek [redacted] využil svého práva a nevypovídal, a proto byla jeho výpověď z přípravného řízení přečtena. Při hodnocení výpovědi uvedených svědků je třeba zohlednit i to, že se svým jednáním mohli na trestné činnosti obžalovaných z části podílet a být sami trestně odpovědní, tudíž nelze vyloučit jejich tendenci své jednání popsat zkresleně.
45. Svědek [redacted] ve své výpovědi popsal, že po příjezdu obžalovaní odvedli neznámého muže do sklepa. Zdrželi se asi tři hodiny, průběžně chodili za ním, svědek se bál, aby ho tam nenechali, tak se o to nezajímal, nechtěl [redacted] provokovat, „srát se do něčeho“, [redacted] mu sdělil, že ten muž jim něco dluží. V průběhu návštěvy [redacted] po svědkovi chtěl pytel na zadělání okna ve sklepě, také se ptal na kuš, k níž si vyráběl šíp, nakonec chtěl celtu. Když spolu seděli na verandě i s [redacted] a [redacted] kteří později také přišli, o muži ve sklepě se nebavili. Svědek ze sklepa slyšel opakovaně heknutí či „au“, také slyšel bzučení a současně s ním heknutí. Když bzučení slyšel, sešel dolů, viděl v něm stát přivázaného muže, na hlavě měl pytel, ve sklepě byl pouze [redacted], měl v ruce křovinořez, držel ho u těla muže a pouštěl jej, kontakt s tělem muže svědek přímo neviděl. Svědek si všiml, že spoutaný muž se uhybal, škubal se, všiml si na jeho těle na pravé straně na stehně několik „šlinců“ o délce asi do deseti centimetrů jakoby o červené fixy. Z přítomných byl kromě obžalovaných, muže a svědka, ještě [redacted]. Svědek měl z celé věci nepříjemný pocit, nakonec obžalovaným řekl, aby jeli pryč. Než odjeli, chtěli po něm pevnou látku, předal jim celtovinu a když následně přišel do sklepa, byl v ní někdo zabalený, byl tam pouze [redacted], který celtovinu držel a čekal na [redacted], a proto svědek [redacted] pomohl muže v celtě, který „byl

Shodu s prvopisem potvrzuje [redacted].

zabalený jako bonbon“, odnést ze sklepa k autu. Svědek si nejprve myslel, že zabalený muž je mrtvý, protože se nchýbal, ale když ho vynášel nahoru, tak se mu ulevilo, protože zabalený muž se částečně hýbal.

46. Svědek nejprve popsal, že na místě byl i [redacted] a [redacted] což je běžné, že za ním chodí kamarádi, později uvedl, že přítomností [redacted] si není jist, a [redacted] o ničem nevěděl, je mu [redacted] let a je nahluchlý.
47. V roce 2022 v [redacted] nebo v [redacted] se k žádosti [redacted] staral o štěňata, která mu přivezl po čtrnácti dnech od jejich narození, nakonec se o ně staral asi čtyři měsíce, některá se prodala, jedno dostal [redacted].
48. K obžalovaným svědek uvedl, že [redacted] znal málo, byl v pohodě, kamarádský, [redacted] byl výbušnější povahy. Se [redacted] nikdy problém neměl, od [redacted] dostal „akorát takový granát, dostal jsem pěstí o loket“, když mu v [redacted] svědek v opilosti pomohl koberec.
49. Svědek [redacted] ve své výpovědi uvedl, že když byl s [redacted] telefonoval mu [redacted] že přijedou [redacted] a [redacted] a že [redacted] by mohl přivést pervitin. Při chůzi viděli přijíždět vozidlo [redacted] které řídil [redacted] když přišli k [redacted] byli na verandě, [redacted] jim prodal pervitin, který s [redacted] hned užili. Svědek si povšiml, že [redacted] si vyřezával klacik do tvaru špice, u okna byl položený samostříl. Žádného křovinořezu si v průběhu návštěvy nepovšiml, na verandě hrála hudba.
50. Oba obžalovaní průběžně odcházeli do sklepa, v jednu chvíli jej [redacted] vyzval, aby šel s ním do sklepa, kde svědek uviděl přivázaného muže, jehož už předtím zahlédl při nahlédnutí do sklepa, který byl oblečený pouze v trenýrkách, nic neříkal, měl po těle modřiny, nad okem a nad čelem boule velikosti pingpongových míčků a krev pod nosem. [redacted] ho začal sundávat, přitom ho několikrát udeřil pěstí a kolenem, složil ho na zem a svázal jej do kozelky provazem, který mu svědek podal. Pro svědka to byl otrěsný zážitek, proto požádal [redacted] o další pervitin, který obdržel zdarma. Než odešli, [redacted] a [redacted] jim oběma řekli, aby o tom, co se v [redacted] stalo, mlčeli. Později se od [redacted] dozvěděl, že obžalovaným pomohl vynést muže ze sklepa, následně o několik dnů později, když se zatopilo v kamnech, se spálily i provázky, kterými byl muž spoután. K obžalovaným svědek uvedl, že je příliš nezná, [redacted] měl pověst agresivního člověka, slyšel od něj, že [redacted] „dostal vyfackáno“ a vyhodil ho.
51. Výpověď svědka názorně v podstatné části jeho výpovědi dokumentuje videozáznam pořízený z rekonstrukce s [redacted].
52. Svědek [redacted] vypověděl, že s [redacted] svým kamarádem byl v [redacted] viděli projíždět [redacted] a v ní [redacted] kterého znal přes [redacted]. Společně proto šli k [redacted] který již v době příchodu byl rozrušený, řekl svědkovi, ať se jde podívat do sklepa, svědek nejprve nešel, protože už předtím o několik dnů dříve slyšel [redacted] že mají „zálsuk na nějakého týpka“, který je okradl. [redacted] je vyzýval „jestli si nechceme jít bouchnout“, svědek odmítl. V průběhu návštěvy svědek viděl [redacted] s křovinořezem, šel s ním do sklepa, slyšeli jeho zvuk a také jak někdo křičí „Au to bolí, už dost!“ Rovněž viděl [redacted] který do sklepa nesl pytel se senem na ucpání díry otvoru ze sklepa. [redacted] s tím nechtěl mít nic společného, říkal ať odjedou, ale bál se [redacted] měl z něho respekt, neboť [redacted] má agresivní sklony. V průběhu návštěvy svědek neviděl [redacted] odejít do sklepa.
53. Obžalovaný [redacted] se hájil tím, že po příjezdu do [redacted] neodvedl [redacted] do sklepa a nepřipoutal jej, obžalovaný [redacted] připustil, že jej s [redacted]

Shodu s prvopisem potvrzuje [redacted].

do sklepa odvedli a že ve stoje spoutal zřejmě . Jak je zřejmé z odůvodnění předchozích částí skutkového děje, oba obžalovaní jednali ve shodě vůči za kterým cíleně jeli do a proti jeho vůli jej převezli do a později do . Jejich jednání lze hodnotit jako činnost na základě společné domluvy o obecném rámci jejich jednání, tedy záměr najít , omezit jej na svobodě a odvézt jej z místa jeho bydliště, byť se nejednalo o zcela detailní dohodu obou obžalovaných. Soud tak má výpověď svědka , že oba obžalovaní do sklepa v odvedli společně, za věrohodnou a je v souladu i s výpovědí obžalovaného . V této části soud dospěl k závěru, že byť obžalovaný připustil, že sám ve sklepě v napadl pěstí a kolennem, dílem umenšuje míru své odpovědnosti tím, že za téměř výlučného pachatele násilí vůči označuje spoluobžalovaného . Na druhou stranu i z výpovědi svědků a o níž v této části soud neměl důvod pochybovat s ohledem na jejich souladnost, vyplývá, že to byl obžalovaný který byl v aktivní – např. za přítomnosti opakovaně udeřil , svázal jej do kozelce, ucpal díru ze sklepa pytlím se senem, měl v ruce křovinořez, o němž svědčí nejen ale zejména který přímo ve sklepě viděl, jak obžalovaný k tělu přikládal zapnutý křovinořez.

54. Obžalovaný se hájí tím, že v křovinořezu nebyla struna a že s ním pouze strašil. O kontaktu křovinořezu s tělem poškozeného svědčí nejen zanechané tvarem a lokalizací specifické poranění, které obžalovaný i svědek popsali, ale i výpověď svědka , podle níž ze sklepa v době, kdy slyšel zvuk křovinořezu, zaslechl i křik vyjadřující bolestivost. V této části tak provedené důkazy obhajobu obžalovaného , že křovinořezem nezpůsobil poškozenému zranění, za vyvrácenou.
55. Pro úplnost soud dodává, že v hlavním líčení byl přehrán videozáznam z vyšetřovacího pokusu, který se týkal slyšitelnosti zvuku křovinořezu ze sklepa do předsíně, kde se obžalovaní i svědci převážně zdržovali. Tento důkaz nevyloučil, že zvuk křovinořezu a výkřiky poškozeného přítomní reálně slyšeli.
56. Z výpovědi svědků a je zřejmé, že obžalovaný si v průběhu návštěvy vyřezával šíp ke kuši, avšak z žádného z provedených důkazů spolehlivě nevyplývá, že by obdobně jako s křovinořezem obžalovaný poškozeného ohrožoval či zraňoval. Se značným časovým odstupem vydal kuš, na níž však žádné relevantní stopy zjištěny nebyly, jak vyplývá z protokolu ze dne 13. 7. 2023 o vydání věci (č. l. 1199-1202) a z odborného vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví genetiky (č. l. 1204-1206).
57. Z výpovědi svědků i obžalovaných tak má soud za prokázané, že v průběhu pobytu obžalovaných a poškozeného v , jejichž návštěva trvala dvě až tři hodiny, nejprve oba obžalovaní odvedli do sklepa, kde jej jeden z obžalovaných spoutal, následně jej průběžně fyzicky napadali, přičemž poškozený měl po určitou dobu na hlavě pytel, obžalovaný navíc vůči použil elektrickou strunovou sekačku, kterou jej poranil. Ze stoje obžalovaný za pomoci svědka jak vyplynulo z jeho výpovědi, svedl na zem a přepoutal jej tak, že poškozený byl poté v tzv. kozelci. Z výpovědi obžalovaných i svědka (omylem ve výroku označen též jako) vyplývá, že v závěru návštěvy požádal o celtovinu, do které obžalovaní zabalili a jej k autu pomohl vynést přičemž oba obžalovaní poškozeného zabaleno do celtoviny naložili do kufru vozidla.

4. část skutkového děje v ode dne 2022 do smrti poškozeného

Shodu s prvopisem potvrzuje .

58. Místní okolnosti byly prokázány protokolem ze dne 22. 2. 2023 o domovní prohlídce v domě v [REDAKCE], který v hlavním líčení obžalovaný [REDAKCE] doplnil svým náčrtem.
59. Z výpovědi obou obžalovaných bez pochybností vyplývá, že z [REDAKCE] odjeli do [REDAKCE] kde oba bydleli. Dále se jejich výpovědi podstatně rozcházejí – obžalovaný [REDAKCE] vypověděl, že ještě dne [REDAKCE] 2022 odjel s [REDAKCE] a [REDAKCE] pryč a vrátil se nakrátko až dne [REDAKCE] 2022 v souvislosti s narozením štěňat, přičemž s [REDAKCE] už nepřišel do kontaktu a od spoluobžalovaného [REDAKCE] měl informaci, že [REDAKCE] už odjel, zatímco obžalovaný [REDAKCE] podrobně vylíčil, jak společně s [REDAKCE] [REDAKCE], který byl nadále v [REDAKCE] přítomen, s poškozeným [REDAKCE] ve sklepě zacházeli, jak byl poškozený přemístěn do horní části domu, jak zemřel a jak se zbavili mrtvého těla.
60. Jak je výše uvedeno, obžalovaný [REDAKCE] se v podrobnostech k této části skutkového děje a k účasti [REDAKCE] vyjádřil ve své výpovědi následující den po zadržení a později při rekonstrukci trvající několik hodin, z níž byl v hlavním líčení přehrán videozáznam. Jeho výpověď soud hodnotí jako v podstatné části věrohodnou s tím, že v některých detailech nebyla výpověď obžalovaného [REDAKCE] přiléhavá, avšak tyto nesrovnalosti se netýkaly základu skutkového děje spočívajícího v aktivní účasti obou obžalovaných na věznění [REDAKCE] (např. komu a kdy a zda vůbec se s tím, co se v [REDAKCE] odehrálo, se svěřil).
61. K obhajobě obžalovaného [REDAKCE], že ještě tentýž den [REDAKCE] 2022 odjel pryč, je na místě uvést, že jí svědčí zajištěná komunikace (viz analytická zpráva ze dne 13. 5. 2024 – č. l. 3083 a násl.) mezi obžalovaným a dalšími osobami z mobilního telefonu zn. [REDAKCE]. Konkrétně se jedná o komunikaci z uvedeného dne mezi obžalovaným [REDAKCE] s uživatelem telefonního čísla [REDAKCE], z níž vyplývá, že obžalovaný po 18. hodině telefonuje a píše zprávu, že by nutně potřeboval odvoz. Obdobně vyplývá shodná skutečnost po 19. hodině z Facebookové komunikace s dalším adresátem. Na druhou stranu z této komunikace nevyplývá, že by obžalovaný skutečně z [REDAKCE] odjel. Obhajobě částečně svědčí i obsah zprávy ze dne [REDAKCE] 2022, 15:43 hodin, v níž obžalovaný píše [REDAKCE] zprávu *nemám klíče od baráku a v 16hod. má dovalít ten borec, tak by bylo fajn kdyby si tu byl*. Jednou z možností interpretace této zprávy je, že [REDAKCE] v době, kdy psal tuto zprávu, doma nebyl, ale rovněž nelze vyloučit, že doma byl, neboť o [REDAKCE] píše *tu*. Uvedené zprávy tedy svým obsahem nevylučují a ani nepotvrzují místo pobytu [REDAKCE] v době, kdy je psal. Na okraj soud dodává, že Analytická zpráva ze dne 13. 5. 2024 se týkala čtyř mobilních telefonů obžalovaných (obžalovaného [REDAKCE] telefonů zn. [REDAKCE] a [REDAKCE], obžalovaného [REDAKCE] telefonů zn. [REDAKCE] a [REDAKCE]), z nichž vybraná relevantní komunikace je v odůvodnění rozsudku popsána. Soud dodává, že u telefonu zn. [REDAKCE] zjištěné lokalizační údaje ([REDAKCE] a okolí) svědčí obhajobě obžalovaného [REDAKCE], že v uvedené době (v [REDAKCE] 2022) ještě tento telefon neužíval a lokalizační údaje proto nesvědčí o místě jeho pobytu.
62. V hlavním líčení byla vyslechnuta svědkyně [REDAKCE] která vypověděla, že se již dlouho zná s [REDAKCE], jsou kamarádi. Svědkyně uvedla, že [REDAKCE] seznámila s [REDAKCE]. Svědkyně v [REDAKCE] 2022 ukončila předchozí výkon trestu odnětí svobody, před prázdninami seznámila [REDAKCE] s [REDAKCE], několikrát byla i s [REDAKCE] v [REDAKCE]. [REDAKCE] viděla pouze několikrát, při jedné z návštěv v [REDAKCE] viděla nějakého kluka, kterého neznala, vypadal divně, špinavě, ani [REDAKCE] ho v [REDAKCE] nechtěl. Uvedeného kluka viděla s [REDAKCE] nahoře v domě, mluvili spolu, hádali se, [REDAKCE] toho kluka vyhazoval. Její návštěva trvala do dvaceti minut, poté společně s [REDAKCE] a [REDAKCE] odjeli pryč a následně se od [REDAKCE] dozvěděla, že [REDAKCE] jel pro štěňata, která přivezl do [REDAKCE] a byl zde čtrnáct dní.
63. Výpověď svědkyně [REDAKCE] soud hodnotí jako nevěrohodnou. Jedná se o dlouholetou Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

kamarádku obžalovaného [REDAKCE], rovněž užívatelku drog s opakovanými pobyty ve výkonu trestu odnětí svobody a v současné době i s omezením svobody vazbou (ve shodné vazební věznici jako obžalovaný [REDAKCE] v další trestní věci. Její vztah k [REDAKCE] vyplývá z tendenční výpovědi, v níž opakovaně [REDAKCE] chválí a oceňuje za jeho pozitivní vlastnosti, naopak o [REDAKCE] se vyjadřuje spíše negativně, jako o výrobci pervitinu a toxikomanovi.

64. Svědkyně [REDAKCE] podle své výpovědi muže, kterého v [REDAKCE] zahlédla, popsala tak, že byl vysoký, hubený s rozčepýřenými vlasy, ušmudlaný, ničeho zvláštního si na něm nevšimla, žádné zranění na něm neviděla. Na druhou stranu však z provedených důkazů, jak je výše uvedeno, vyplývá, že [REDAKCE] byl obžalovanými napadán v průběhu celého dne, svědek [REDAKCE] jeho zranění popsal jako modřiny po těle, krev pod nosem a boule na okem a nad čelem o velikosti pingpongových míčků. Lze připustit, že krev mohla být v mezích očistěna, avšak modřiny na těle a zejména boule na hlavě by zjevně jinak pozorné svědkyni nemohly ujít, neboť uvedeného muže popsala poměrně podrobně. Na okraj soud dodává, že svědkyni bylo předloženo fotoalbum č. l. 384, na němž [REDAKCE] nepoznala.
65. Jak vyplývá z výpovědi obžalovaného [REDAKCE] zajištěné komunikace i z dokladu ke psovi, jeho feně se štěňata narodila v ranních hodinách dne [REDAKCE] 2022, kdy obžalovaný [REDAKCE] v [REDAKCE] zjevně byl. Ostatně už [REDAKCE] 2022 ve whatsappové komunikaci v odpoledních hodinách se ptá [REDAKCE], zda se přijede podívat na štěňátka. Dne [REDAKCE] 2022 v 05:55 hodin obžalovaný píše do zaměstnání (adresát [REDAKCE]), že praskla voda a čeká na porod, v 06:28 hodin píše, že se narodilo první štěně a 09:40 hodin, že se narodilo pět štěňat. Tentýž den v 17:23 hodin obžalovaný píše, že se probudil, štěňata nafotí a pošle, v 22:08 hodin, že štěňata jsou spokojená a spí. Následující den [REDAKCE] 2022 v 05:08 hodin obžalovaný píše [REDAKCE] že mohla spát u nich. Vzhledem k tomu, že [REDAKCE] byla jeho předchozí přítelkyně, která podle jejich vzájemné komunikace chtěla v uvedené době jejich vztah zcela ukončit a obžalovaný se snažil tento vztah zachovat a posílal [REDAKCE] zprávy s milostným obsahem a opakovaně popisující své silné city k ní, lze pochybovat, že by jí psal o tom, že mohla spát u něj a současně být se štěňaty v [REDAKCE] u své nové přítelkyně [REDAKCE]. Dne [REDAKCE] 2022 v 13:15 hodin obžalovaný píše, že by chtěl být deset dní od porodu doma. Přehlédnout nelze ani fotodokumentaci pořízenou ve sběrném dvoře v [REDAKCE] ze dne [REDAKCE] 2022, na níž je v čase 15:48 hodin zachyceno vozidlo obžalovaného zn. [REDAKCE] s naloženým přívěsným vozíkem, na němž je patrný náklad, přičemž toto vozidlo v 15:55 hodin s prázdným přívěsným vozíkem odjíždí. Přestože nebyly osoby jedoucí ve vozidle jednoznačně identifikovány, svědkyně [REDAKCE], matka obžalovaného [REDAKCE], se k jedné z fotografií příjíždějícího vozidla zn. [REDAKCE] vyjádřila tak, že muž na zadním sedadle je ostříhaný jako její syn. Ostatně sám obžalovaný [REDAKCE] po provedení tohoto listinného důkazu nepopřel, že se ve vozidle nenacházel, pouze uvedl, že si toho není vědom. Obžalovaný [REDAKCE] se vyjádřil tak, že po smrti [REDAKCE] likvidovali a odváželi část vybavení do sběrného dvora, ve vozidle byli jak on, tak obžalovaný [REDAKCE]. Důvodem odvozu věcí do sběrný byl úklid po zemřelém [REDAKCE], s čímž je v souladu i zpráva z téhož dne [REDAKCE] 2022 v 19:15 hodin, ve které [REDAKCE] píše [REDAKCE] *BEJKU ZADNEJ BORDEL VČERA JSEM UKLIZEL*, což v daném kontextu s vyšší pravděpodobností svědčí pro to, že nejen obžalovaný [REDAKCE] a [REDAKCE] uklízeli po [REDAKCE] v [REDAKCE] ale i [REDAKCE] v [REDAKCE]. Dne [REDAKCE] 2022 ve 23:06 hodin obžalovaný [REDAKCE] sděluje [REDAKCE] k jeho dotazu *Kde si, že je Doma*. Dne [REDAKCE] 2022 v 11:10 hodin obžalovaný píše [REDAKCE] *A s miminkama bych potřeboval pomoci*. [REDAKCE] jede [REDAKCE] přičemž z kontextu je zřejmé, že miminky míní čerstvě narozená štěňata. Lze pochybovat o tom, že jak se hájí obžalovaný [REDAKCE] a vypovídají [REDAKCE] a [REDAKCE], že by byl se štěňaty v [REDAKCE] u [REDAKCE], by [REDAKCE] takovou zprávu psal.
66. Odborným vyjádřením z oboru kriminalistika, odvětví analýza dat a zkoumání nosičů dat (č. 1. Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE]

1033-1051) byla mimo jiné zjištěna i whatsappová konverzace obžalovaného [REDAKCE], která svědčí o jejich vzájemné časté komunikaci až do [REDAKCE] 2022 včetně fotografií. Nelze přehlédnout – v kontextu dalších svědeckých výpovědí a znaleckých závěrů – že [REDAKCE] obžalovaného odmítá, stěžuje si na jeho násilnické jednání vůči ní, včetně čerstvých zranění, která při ošetření prezentovala jako následek dopravní nehody, což de facto obžalovaný uznává, když jí odpovídá ([REDAKCE] 2022), že jej slovně vyprovokovala a že aspoň může zranění nahlásit na pojišťovně.

67. K obhajobě obžalovaného [REDAKCE], že paralelně měl vztah s více ženami (a kvůli sexu s [REDAKCE] by se štěňaty přijel z [REDAKCE] do [REDAKCE], lze uvést, že opak nebyl vyvrácen, avšak kromě výpovědi obžalovaného [REDAKCE] a [REDAKCE] které soud nepovažuje za věrohodné, aktivitu obžalovaného v komunikaci s [REDAKCE] na rozdíl od [REDAKCE] v době, kdy [REDAKCE] byl v [REDAKCE] nic dalšího nepotvrzuje. Ohledně komunikace obžalovaného s [REDAKCE] soud konstatuje, že první zajištěná zpráva je podle výše uvedené analytické zprávy ze dne [REDAKCE] 2022, kdy [REDAKCE] posílá obžalovanému fotografii. Z další komunikace např. dne [REDAKCE] 2022 [REDAKCE] informuje o tom, kdy končí každé úterý a pátek, což by nepochybně [REDAKCE] věděl, pokud by se u ní téměř nepřetržitě předtím několik týdnů zdržoval. Další komunikace s tím zcela koresponduje, neboť obsahově se jedná o konverzaci, v níž se oba teprve seznamují, dne [REDAKCE] 2022 píše [REDAKCE] dotaz, jak se vyspala *Jakou máš matraci? Asi dobrá, Já se vyspal dobře,* [REDAKCE] odpovídá, že ... *No právě že nic moc se dívám že se ti dobře spalo. No no to není pravda to pozor já jsem nabízela že půjdu na gauč ať si jdete lehnout do postele to ona nechtěla,* [REDAKCE] dále [REDAKCE] píše *Nevím kde bydlíš.* Za další z významných zpráv ze zajištěné komunikace soud považuje zprávu ze dne [REDAKCE] 2022, v níž se [REDAKCE] chystá autobusem do [REDAKCE] za [REDAKCE] a píše jí *Z [REDAKCE] v 1307 a pak stop Bo bus. Tak já bydlím na [REDAKCE] kousek od [REDAKCE] ... Bus k tobě moc nic...*, což by [REDAKCE] nepochybně věděla, pokud by byla v několikátýdenním intenzivním vztahu s [REDAKCE] a navíc jej již dne [REDAKCE] 2022 přímo v [REDAKCE] vyzvedávala.

68. Svědkyně [REDAKCE] byla předvolána k hlavnímu líčení na den 18. 4. 2024, avšak z lékařské zprávy [REDAKCE] psychiatrické ambulance, vyplývá, že ze zdravotních důvodů není a nebude schopna vypovídat, obžalovaný je pro ni cizí člověk, o jeho činech nic nevěděla, nebydleli spolu, pouze ji navštěvoval. Svědkyně byla vyslechnuta již v přípravném řízení, avšak tehdy využila svého práva a nevypovídala. S ohledem na zdravotní stav svědkyně od jejího výslechu soud upustil i s přihlédnutím k tomu, že žalovanému jednání nebyla bezprostředně přítomna a z provedených důkazů jednoznačně vyplývá, že vztah s [REDAKCE] navázala až v [REDAKCE] 2022.

69. V hlavním líčení byl vyslechnut svědek [REDAKCE] který uvedl, že u [REDAKCE] v [REDAKCE] určitou dobu bydlel, společně byli uživatelé drog. V letních měsících, když [REDAKCE] pobýval u [REDAKCE] který se mu staral o štěňata, svědek od [REDAKCE] v [REDAKCE], přítomna byla i [REDAKCE] slyšel, že se na [REDAKCE] nezdržuje, protože „mu umřel frajer ve sklepě“, který tam byl proto, že něco ukradl a přijeli si pro něj a odvezli ho do [REDAKCE] kde ho drželi ve sklepě, a že se o něj staral [REDAKCE] který v [REDAKCE] také bydlel. V [REDAKCE] 2023 přespával s [REDAKCE] na [REDAKCE] znovu o celé věci mluvili, [REDAKCE] mu sdělil, že toho, co zemřel, uvařili a že ten kluk měl v hlavě kovovou destičku. Svědek rovněž uvedl, že již dříve mu [REDAKCE] říkával, že si chtěl vyzkoušet, jaké to je, někoho zabít a také mu sdělil, že horší je po něm uklidit, a že zbytky z mrtvého těla vyvezli pryč. Svědek se v [REDAKCE] 2023 v [REDAKCE] zdržel několik nocí, poslední z nich již byly přítomny přítelkyně [REDAKCE] a svědkova přítelkyně [REDAKCE], svědek měl strach, opustil dům, zavolal policii ze strachu, že se jeho přítelkyni něco stane. Následně jej [REDAKCE] kontaktoval, svědek s ním nechtěl komunikovat, [REDAKCE] si přijel pro štěně, které od něj se svědkovou přítelkyní [REDAKCE] dostali.

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE]

70. K osobě svědka [redacted] je na místě uvést, že z výpovědi jeho i z výpovědi obžalovaného [redacted] a i svědkyně [redacted] vyplývá, že se jednalo o toxikomana, dopouštěl se trestné činnosti, jeho výpověď je obecně zatížená pochybnostmi, které lze mít o některých částech jeho výpovědi, resp. jejich interpretaci, týkajících se např. zranění [redacted] či [redacted] smrti čivavy, vztahu mezi [redacted] a jeho matkou. To potvrzuje výpověď svědkyně [redacted] o okolnostech útěku [redacted] dne [redacted] 2023 z domu [redacted] z níž vyplynulo, že v žádném ohrožení nebyla. Svědkyně však potvrdila, že již dříve byla na podzim v [redacted] s [redacted], setkali se s [redacted] ale přímo od [redacted] neslyšela, co se mělo v [redacted] stát, řekl jí to však vzápětí [redacted] cestou domů – nechtěl však říci podrobnosti, ale sdělil jí, že [redacted] dosáhl toho, o čem vždycky mluvil a že to bylo „hnusný“. Asi po týdnu jí sdělil, že v [redacted] měli přivázat nějakého kluka, který to nezvládl a že jeho mrtvolu potom uvažili. O věrohodnosti výpovědi svědkyně [redacted] soud neměl pochybnosti, v době výslechu již svůj vztah s [redacted] ukončila, neměla důvod mu nadřezovat a nepravdivě vypovídat shodně jako on. Ostatně, když se svědkyně i s [redacted] setkala v [redacted] s [redacted] bylo to v době, když si brali štěně, a její motivace pomstít se [redacted] za to, že jim ho později vzal, se tak nejví jako pravděpodobná.
71. Obžalovaný [redacted] namítl, že v době, kdy měl fyzicky napadnout [redacted], byl [redacted] ve vězení a nemohl tak uvedené napadení vidět. K tomu soud dodává, že se jedná o jednu událost z [redacted] 2019 (blíže k tomu přílohový spis Okresního soudu ve Svitavách sp. zn. 1 T 81/2020) a nelze vyloučit, protože [redacted] znal jak [redacted] tak [redacted] že u něj došlo k záměně s jinou konfliktní situací mezi [redacted] a [redacted].
72. Na druhou stranu nelze přehlédnout, že z výpovědi svědka [redacted] jednoznačně plyne, že měl a má z obžalovaného [redacted] strach, přičemž je zřejmé, že výpovědi proti němu by si mohl zjevně uškodit z důvodu případné pomsty obžalovaného, což ostatně vyplývá i z žádosti svědka před hlavním líčením, aby byl vyslechnut v nepřítomnosti obžalovaného [redacted] (č. l. 2921). Obžalovaný [redacted] kromě poukazu na obecnou nevěrohodnost svědka [redacted] jako konkrétní důvod uváděl, že se z jeho strany jedná o křivé obvinění proto, že si od něj zpátky vzal štěně. Z listin z evidence Policie ČR vyplývá, že o útěk [redacted] z domu v [redacted] došlo dne [redacted] 2023, neboť v 01:03 hodin volal na linku 158, následně byl svědek zadržen, neboť dne [redacted] 2023 bylo po něm vyhlášeno pátrání. Z podaného vysvětlení [redacted] v jiné věci (č. l. 3044) je zřejmé, že [redacted] 2023 podal trestní oznámení na [redacted] ohledně krádeže psa, kterého mu dal před tím na zkoušku.
73. Svědek [redacted] uvedl, že obžalovaného [redacted] potkal pouze několikrát, blíže se neznali. [redacted] ve své výpovědi uvedl, že [redacted] znal, ale přes Messenger či Facebook s ním nekomunikoval. Jako listinný důkaz byla předložena kopie facebookového profilu [redacted], podle níž mezi jeho přátele patřil i [redacted] (č. l. 3203) a u profilu [redacted] jako přítel byl uveden [redacted] (č. l. 3204). I v případě, že by navzájem [redacted] a [redacted] byli uvedeni mezi vzájemnými přáteli, nevyplývá z toho, že by spolu byli v bližším vztahu a komunikovali (podle uvedené listiny mezi přáteli [redacted] bylo 292 osob).
74. Svědek [redacted] popsal specifické detaily, které mu měl sdělit obžalovaný [redacted]. Právě s ohledem na vylíčení některých konkrétních detailů má soud za to, že se jedná o popis toho, co se skutečně ve své podstatě odehrálo. Pokud by tuto informaci neměl [redacted] přímo od [redacted], pak by s vysokou pravděpodobností mohl mít tuto informaci od [redacted]. Jejich bližší vztah však prokázán nebyl a jak je výše uvedeno, vzhledem k pověsti [redacted] soud neuvěřil tomu, že by [redacted] či kvůli psu [redacted] křivě [redacted] obvinili. S tím koresponduje i výpověď svědkyně [redacted] neboť v takovém případě by [redacted] musel nepravdivě informovat již dříve [redacted].
- Shodu s prvopisem potvrzuje [redacted].

██████████, která věrohodně popsala, že o tom, co se mělo v ██████████ stát, se dozvěděla již na podzim, tedy nikoliv až v ██████████ 2023, kdy jim ██████████ odejmul štěně. Soud tak dospěl k závěru, že výpověď svědka ██████████ v části týkající se informací od ██████████ o tom, co se stalo s ██████████ a jak s ním naložili, a která koresponduje s doznáním ██████████, je v jádru pravdivá bez ohledu na to, že v některých detailech se svědek se zjištěným skutkovým dějem rozchází, což lze přirozeně vysvětlit buď tím, že od ██████████ obdržel částečně zkreslené informace, či tím, že ██████████ následně tyto prožitky neúmyslně zkresleně reprodukoval.

75. Svědkyně ██████████, matka ██████████, v přípravném řízení využila svého práva a nevyprávěla. V hlavním líčení uvedla, že od roku 2015 dům v ██████████ obýval její syn, měli spolu normální vztah, věděla o tom, že byl obviněn ze znásilnění, ale o žádných trestech nevěděla. Svědkyně dále uvedla, že si neumí představit, že by její syn něco někomu udělal, nanejvýš v afektu – facku. Do ██████████ jezdila namátkově, někdy kolem ██████████ 2022 ve čtvrtek byla na ██████████, syn tam nebyl, v domě byl pouze nějaký hoch („██████████“), který jí řekl, že uklízí a vyvápňuje sklep, a že syn tam byl pouze, když se narodila štěňata a poté odjel, přičemž předtím tam také nebyl, neboť jej odvezly ██████████ s ██████████ a hoch mu telefonoval kvůli štěňatům. K popisu domu při návštěvě svědkyně sama uvedla, že ve dvoře pod střešním oknem viděla brutar a nad ním lano nebo naviják. Svědkyně dále uvedla, že v době vazby se se synem o trestné činnosti nebavila.
76. Soud výpovědi svědkyně ██████████ neuvěřil. Z její výpovědi vyplývá, že obžalovaného ██████████ coby svého syna spíše idealizuje a svoji výpověď přirozeně jako matka zkresluje v jeho prospěch. Svědkyně uvedla, že si neumí představit, že by její syn někomu něco udělal, avšak přílohové spisy svědčící o ublížení na zdraví a násilné trestné činnosti jejího syna svědčí o opaku. Soud rovněž pochybuje, že by si svědkyně se značným časovým odstupem pamatovala takové detaily, jako že dům v ██████████ navštívila ve čtvrtek kolem ██████████ 2022, dále, že jí ██████████ sdělil, že syna odvezly ██████████ s ██████████, že mu telefonoval kvůli porodu a že ██████████ přijel autem ██████████ a poté zase odjel, takže kromě porodu na ██████████ vůbec nebyl apod. Rovněž lze pochybovat o tom, že v domě, kde byl nepořádek, by si zapamatovala, že sud byl na dvoře na jiném místě. Vzhledem k tomu, že její výpověď nepřirozeně přesně kopíruje obhajobu obžalovaného ██████████ – totiž, že v ██████████ v době, kdy v něm byl i ██████████ vůbec nebyl s výjimkou porodu feny – soud neuvěřil, že její výpověď je reprodukcí paměťové stopy, kterou neměla důvod si zapamatovat a kterou nyní poměrně přesně a po velmi dlouhé době popisuje. Soud rovněž neuvěřil tomu, že by se se svým synem o jeho trestné činnosti nijak nebavila. Za tímto účelem byly přečteny některé hovory mezi obžalovaným ██████████ a svědkyní ██████████, které se uskutečnily v době jeho vazby. Z obsahu těchto hovorů vyplývá, že obžalovaný ██████████ svoji matku žádal, aby zajistila ██████████ k výslechu v hlavním líčení, dne 1. 4. 2024 svoji matku informuje o tom, že ██████████ přece ví, že celou dobu byl ██████████ s ní, což ostatně říká ██████████ dne 3. 4. 2024 přímo ██████████, která však nejeví ochotu jít svědčit. Při rozhovoru dne 6. 4. 2024 se svojí sestrou mluví i s ██████████, která mu sděluje, že ██████████ psala i telefonovala, při telefonátu obžalovaný ventiluje svoji negativní emoci na adresu ██████████ označil ji vulgárními jmény a výslovně říká, že jestli vyleze, tak jí taky (!) připraví o život.
77. Obžalovaný podle své výpovědi byl v ██████████ od brzkých ranních hodin dne ██████████ 2022 do přesně nezjištěné doby a staral se o narozená štěňata. Vzhledem k prokázané aktivitě obžalovaného ██████████ v podobě násilí a omezování osobní svobody, soud neuvěřil tomu, že by (podle výpovědi ██████████) o dva dny později přijel domů, o ██████████ se nijak slovně nezajímal a vůbec nezjistil jeho přítomnost v domě. Soud tak obhajobu obžalovaného ██████████, že v ██████████ v rozhodné době nebyl, považuje nejen za dalšími důkazy vyvrácenou, ale samu o sobě vnitřně rozpornou.

Shodu s prvopisem potvrzuje ██████████

78. Výše uvedené soud shrnuje, že spontánní, podrobná a v podstatné části konzistentní výpověď [redacted] korespondující s několikahodinovým záznamem rekonstrukce v [redacted] a v [redacted] ve spojení s výše popsánými dalšími důkazy – zejména výpovědí svědka [redacted] a podpůrně i [redacted] zajištěnou komunikací obžalovaného [redacted] nesvědčí pro to, že by se nacházel mimo [redacted] kde se navíc dne [redacted] 2022 narodila štěňata, o které se staral, kamerovým záznamem ze sběrného dvora ze dne [redacted] 2022 a rovněž dílem i výpovědí svědků [redacted] [redacted] o aktivitě a agresivitě [redacted] v [redacted] tedy v době, která krátce předcházela uvěznění [redacted] v [redacted] – vedly ke spolehlivému skutkovému zjištění, že obžalovaný [redacted] se v [redacted] s [redacted] zdržoval i po [redacted] 2022 a podílel se na trestné činnosti vůči [redacted]. Tento závěr neznamena, že by se obžalovaný [redacted] nemohl během těchto dnů na kratší dobu např. v řádu hodin z domu v [redacted] vzdálit (na návštěvu, za koupáním, na nákup, za prací apod.), neboť taková možnost není v rozporu se skutkovým zjištěním, které nespočívá v nutnosti permanentní přítomnosti obžalovaného [redacted] v [redacted]. Výpovědi svědkyň [redacted], matky obžalovaného [redacted] a [redacted] jeho dlouholeté kamarádky (ostatně původní vazební důvod podle § 67 písm. b) tr. řádu se zčásti týkal také možnosti výslovného ovlivňování [redacted] soud považuje za tendenční a nevěrohodné, jak je výše rozvedeno.
79. Vzhledem k tomu, že jediným důkazem o tom, co se v [redacted] od příjezdu obžalovaných s poškozeným až do jeho smrti dělo, je výpověď obžalovaného [redacted] ve spojení s podrobnou rekonstrukcí celého děje. Soud konstatuje, jak je výše již obdobně uvedeno, že popis obžalovaného [redacted] jak společně či střídavě s [redacted] zacházeli s poškozeným [redacted], který byl v chladném sklepe svázaný, posléze připoutaný, ve sklepe nejprve vleže, poté vestoje, považuje ve své podstatě (s výhradou možné mýlky v detailech a umenšování vlastní odpovědnosti či dlčho zveličování svých zásluh v péči o [redacted]) za věrohodný popis prožitých událostí.
80. Obžalovaný [redacted] nebyl schopen přesně sdělit, jak dlouhá doba uplynula, než po příjezdu ([redacted] 2022) do [redacted] zemřel, tuto dobu odhadl na 3-5 dnů. Vzhledem k jeho výpovědi, že poté ještě určitou dobu trvalo, než povolila ztuhlost mrtvého těla, které přemístili z gauče do vany, posléze uvařili a zbytků se zbavili, jeví se tento odhad jako reálný vzhledem k tomu, že již dne [redacted] 2022 obžalovaní na sběrný dvůr vyváželi věci a tentýž den zaslal i [redacted] zprávu, že v [redacted] dokončil úklid.
81. S výpovědí obžalovaného [redacted] je v souladu i odborné vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví genetika (č. l. 1059-1062), jímž bylo prokázáno, že v koupelně v domě v [redacted] byly zajištěny tři krevní stopy, u nichž se jednalo o shodu s DNA [redacted]
82. Obžalovaný [redacted] věrohodně a v podrobnostech popsal, že proti jeho vůli drželi [redacted] ve sklepe v [redacted] bosého, zprvu pouze ve spodním prádle, vleže svázaného na zemi, poté vestoje připoutaného řetězem, když zpočátku této doby příležitostně s menší intenzitou [redacted] nadále poškozeného fyzicky napadal. Jak vyplynulo z výpovědi [redacted], oba obžalovaní během těchto dní chodili společně či střídavě [redacted] ve sklepe kontrolovat. Obžalovaný [redacted] rovněž věrohodně popsal, že [redacted] průběžně zhruba dvakrát denně poskytoval pervitin, jehož byli oba uživatelé, přičemž pervitin poškozený za pomoci [redacted] kouřil, po několika dnech poškozený již zcela přestal přijímat potravu, pouze se občas napil. Poslední den při společné návštěvě sklepa našli poškozeného bezvládně visícího na řetězech, načež jej probrali k vědomí a vynesli do koupelny, kde jej [redacted] umyl a převlékl, poté jej umístili na gauč v obývacím pokoji, kde mu [redacted] podal lék, aby poškozený usnul. Následující den v ranních hodinách při kontrole poškozeného zjistili, že poškozený [redacted] je již mrtev.

Shodu s prvopisem potvrzuje [redacted]

5. část skutkového děje – likvidace mrtvého těla poškozeného [REDAKCE]

83. Obdobně jako u předchozí fáze skutkového děje je stěžejním důkazem v podstatě skutkového děje věrohodná výpověď obžalovaného [REDAKCE] ve spojení s názornou demonstrací události při rekonstrukci, přičemž pro způsob likvidace těla poškozeného svědčí i výpověď svědka [REDAKCE] o tom, co mu sdělil obžalovaný [REDAKCE] již na podzim 2022. Jeho výpověď podporuje i svědecká výpověď [REDAKCE], kterou následně [REDAKCE] informoval o tom, co se od [REDAKCE] dozvěděl. Tyto svědecké výpovědi v této části, co do podstaty jednání [REDAKCE] soud považuje za věrohodné, jak je blíže rozvedeno výše.
84. Obžalovaný [REDAKCE] přesvědčivě vypověděl, že je smrt [REDAKCE] překvapila, neboť nebyla jejích přímým záměrem. Následně se rozhodli těla zbavit, neboť bylo v takovém stavu, že svědčilo o násilném jednání proti němu před smrtí působící. Obžalovaný [REDAKCE] spontánně a v detailech popsal, že nejprve v kotníku odsekl nohu [REDAKCE], kterou [REDAKCE] zkušebně uvařil. Následně v brutaru na dvoře, v tzv. slepičárně, tělo poškozeného i s oblečením uvařili, [REDAKCE] za asistence [REDAKCE] oddělil kosti od masa a tkání, kosti [REDAKCE] spálil, zbytky odvezl mimo dům (popel z kostí společně se sutí na lesní cestu, tkáň a maso do hromady hnoje u pole) a věci, které by o přítomnosti [REDAKCE] v [REDAKCE] mohly svědčit se zbavili. Obžalovaný [REDAKCE] při prověrce na místě označil místa, na které byly zbytky vyvezeny. Z protokolů o ohledání uvedených míst vyplývá, že žádné biologické stopy po těle poškozeného nebyly nalezeny. K tomu je třeba uvést, že hromada hnoje se již na místě nenacházela a lesní cestu obžalovaný [REDAKCE] označil pouze přibližně, přičemž k jejímu ohledání došlo až po osmi měsících od vyvezení popela se sutí. Rovněž protokol o ohledání půdy domu v [REDAKCE] a navazující odborné vyjádření, z něhož vyplývá, že nebyly nalezeny žádné biologické stopy po [REDAKCE] nutně nevyvracejí výpověď obžalovaného [REDAKCE] který vypověděl, že zkusný var části nohy byl proveden [REDAKCE] právě na půdě.
85. K obhajobě obžalovaného [REDAKCE], že se na likvidaci těla zemřelého [REDAKCE] nijak nepodílel, je na místě znovu odkázat na podrobnou a přesvědčivou výpověď spoluobžalovaného [REDAKCE], který popsal, které činnosti v souvislosti s likvidací těla provedli společně a které každý samostatně, byť po vzájemné domluvě. Obžalovaný [REDAKCE] manipulaci s mrtvým tělem poškozeného při rekonstrukci popsal bez zaváhání a spontánně (a ve shodě s výpovědí, kterou učinil po svém zadržení) a soud nepochybuje o tom, že tělo obžalovaný nelikvidoval sám. Pro úplnost se soud zabýval tím, zdali nemohl tělo [REDAKCE] zlikvidovat s jinou osobou než s [REDAKCE], kterého následně křivě obvinil. Jak vyplynulo z provedených důkazů, v [REDAKCE] se v uvedené době zdržoval kromě [REDAKCE] pouze [REDAKCE]. Nebylo zjištěno, že by byl v blízkém kontaktu s kteroukoliv jinou osobou, která by mu s likvidací těla hypoteticky pomáhala. Obhajoba obžalovaného [REDAKCE], že v uvedené době v [REDAKCE] téměř nebyl (s výjimkou doby porodu štěnat) byla vyvrácena, jak je výše uvedeno. Obžalovaný [REDAKCE] by tak musel být prakticky přítomen tomu, jak obžalovaný [REDAKCE] s jinou osobou likviduje mrtvé tělo. Tento závěr však na základě výše popsaných důkazů soud vylučuje a uzavírá, že za prokázaný skutkový děj v souvislosti s likvidací mrtvého těla má společné jednání obžalovaných [REDAKCE] i [REDAKCE].
- k příčině smrti poškozeného [REDAKCE]
86. V hlavním líčení byl vyslechnut znalec **MUDr. Jan Rejthárek** (obor zdravotnictví, odvětví soudní lékařství), jehož výpovědi bylo prokázáno, že bezprostřední příčinu smrti poškozeného [REDAKCE] jednoznačně určit nelze. Výpovědi znalce, který vycházel především z výpovědi obžalovaného [REDAKCE] a jím popsaného zacházení s poškozeným, bylo dále prokázáno, že na tělo poškozeného působila řada negativních vlivů, v důsledku nichž došlo k poranění poškozeného či celkově zhoršení jeho zdravotního stavu – opakované údery pěstí do Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

obličej a do hrudníku, kopy kolenem do hrudníku, strunový vyžinač, chlad, dlouhodobá neadekvátní poloha těla poškozeného, snížení příjmu potravy a tekutin, požití pervitinu a léku obsahujícího quetiapin.

87. Výpovědi znalce k jednotlivým mechanismům bylo prokázáno, že opakované údery sevřenou pěstí ruky do obličeje jsou při působení velké intenzity násilí obecně způsobitelné ke vzniku závažných poranění, která by bylo nutno hodnotit jako poranění těžké ve smyslu celkové vážné poruchy zdraví s déletrvajícím podstatným omezením na běžném způsobu života. V tomto směru lze podpůrně poukázat na výpověď svědka [REDAKCE], který uvedl, že na těle poškozeného byly modřiny, pod nosem krev a na hlavě boule o velikosti pingpongových míčků svědčící o značném násilí působících proti tělu a obličej poškozeného.
88. Opakované údery sevřenou pěstí, případně kopy kolenem do hrudníku, jsou při působení střední až velké intenzity násilí, tedy na jejich hranici, obecně způsobitelné ke vzniku poranění, která by bylo možno hodnotit jako poranění lehké, při působení velké intenzity násilí až závažných poranění, která by mohla být hodnocena jako poranění těžké ve smyslu poškození důležitého orgánu s ohrožením života poškozeného.
89. Elektrický strunový vyžinač mohl způsobit poranění cévních struktur, mohlo by dojít i k infekčním komplikacím hojení ran, při jejich větší četnosti by mohla být tato poranění hodnocena jako poranění lehká, v případě zásahu povrchově probíhajícími významnými cévními struktur by mohlo dojít až ke vzniku poranění těžkého ve smyslu poškození důležitého orgánu s ohrožením života poškozeného. Z výpovědi svědka [REDAKCE] i obžalovaného [REDAKCE] lze mít za to, že použití vyžinače způsobilo spíše řadu povrchových ran s drobným podkožním krvácením („červené šlince“).
90. Působení chladu obecně působí zvýšení vnímavosti jedince vůči infekčním onemocněním, při déletrvajícím působení chladu dochází k celkovému podchlazení organismu, přičemž obecně více vnímaví na působení chladu jsou jedinci vyhladovělí, špatně oblečení, opilí, ve stavu deprese a strachu, když působení chladu se zvyrazňuje se zvyšující se vlhkostí prostředí. Znalec konstatuje, že pobyt poškozeného ve sklepní místnosti domu v [REDAKCE] (teplota místnosti 16-17,2 stupňů Celsia, vlhkost prostředí 72-78 %) byl sám o sobě velmi dobře způsobitelný ke smrti poškozeného podchlazením, případně k rozvoji život ohrožujících komplikací působení chladu. Obžalovaný [REDAKCE] sice zpochybnil výsledek vyšetřovacího pokusu, při němž byly uvedené parametry zjištěny, ale pro účel zjištění skutkového děje postačuje prokázaný evidentní chlad ve sklepě v [REDAKCE] a zejména v [REDAKCE] které vedly k tomu, že pod stojícího připoutaného poškozeného byla umístěna dřevěná deska či že jej obžalovaný [REDAKCE] přioblékl. Jak vyplývá z výpovědi znalce, při déletrvajícím působení chladu dochází k poklesu svalového napětí a vymizení svalového třesu, zpomalení srdeční akce s charakteristickými poruchami srdečního rytmu, útlumu dýchání, dostávají se poruchy vědomí a pomíjí bolestivost, postupně se dostavuje bezvědomí, ztráta reflexů a smrt. Ke smrti v důsledku podchlazení může dojít i později, kdy již na tělo chlad nepůsobí, a to v důsledku rozvratu vnitřního prostředí při chladem vyvolaných poruchách látkové výměny, případně v důsledku poruchy srdečního rytmu.
91. Svázání do kozelce, případně ukřižování, tak jak jsou popsány ve spisovém materiálu, lze označit za neadekvátní polohu těla poškozeného ve smyslu podstatného omezení dýchacích pohybů a zhoršení dýchání s reálným rizikem bezprostředního ohrožení života poškozeného mechanismem udušení. Za další zvýšení rizika smrti poškozeného udušením při neadekvátní poloze těla lze označit umístění svázaného poškozeného do plachty s jeho následným naložením do zavazadlového prostoru osobního automobilu, neboť může dojít k udušení poškozeného při uzavření v malé prostora vydýcháním vzduchu.
92. Poškozený postupně přestával přijímat potravu a posléze i tekutiny. Jak vyplynulo z výpovědi znalce, při zástavě či výrazném snížení příjmu potravy a tekutin hrozí smrt obvykle do několika

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE]

dnů, přičemž k ní může dojít během několika dalších dnů po obnovení tohoto příjmu. Typickými průvodními jevy hladovění jsou postupně narůstající pocit hladu, zpomalení až zástava střevní motility, rozvoj otoků měkkých tkání a postupná ztráta hmotnosti s výrazným úbytkem nejprve tukové a poté i svalové hmoty. Příčinou smrti bývá obvykle rozvrat vnitřního prostředí v důsledku poruch látkové výměny, případně infekční komplikace.

93. Jak vyplynulo z výpovědi obžalovaného [REDAKCE], poškozený zhruba dvakrát denně užíval pervitin, který mu dával kouřit obžalovaný. Výsledkem znalce bylo prokázáno, že se jedná o látku s psychostimulačními účinky, zvyšující krevní tlak, výkonnost, potlačující potřebu spánku a tlumící pocit hladu. Po odeznění těchto stimulačních účinků (obvykle několik hodin) nastává u uživatele fáze útlumu s celkovým vyčerpáním, depresí, úzkostí, napětím, předrážděností apod. Vzhledem k účinkům pervitinu na lidský organismus zvyšuje užívání této látky výrazně rizika působení chladu, neadekvátní polohy těla i hladovění. K účinku pervitinu lze dodat, že na jedné straně jeho užití zmírňovalo subjektivní vnímání útrap poškozeného (obžalovaný [REDAKCE] popsal, že poškozený už byl mimo, v jiném světě, nestěžoval si, líbilo se mu tam) současně však potlačením přirozené obranné reakce reálně zvyšovalo účinek somatických důsledků negativních vlivů působících na tělo poškozeného, jak jsou popsány výše. V neposlední řadě nelze přehlédnout, že obžalovaný [REDAKCE] neodborně (lék předepisovaný pouze lékařem) podal poškozenému lék obsahující léčivou látku quetiapin, který se v důsledku kombinace všech negativních faktorů působících na poškozeného rovněž mohl podílet na jeho smrti.
94. Z výpovědi znalce MUDr. Jana Rejthárka, který se ve znaleckém posudku zabýval především působením negativních příčin na tělo poškozeného, rovněž vyplynulo, že jednání obžalovaných vůči poškozenému vykazovalo ze soudnělékařského hlediska znaky mučivých útrap – nejen výrazného fyzického, ale i psychického strádání.
95. Výsledkem znalce PhDr. Jana Laška (obor školství a kultura, odvětví psychologie) bylo prokázáno, že v důsledku jednání obžalovaných, zejména v důsledku obavy z obžalovaného [REDAKCE], poškozený [REDAKCE] od okamžiku, kdy byl v [REDAKCE] omezen na osobní svobodě, prožíval hluboký šok z náhlé ztráty svobody, navíc způsobené známými lidmi, obavu o život, zvýšenou opakovaným fyzickým napadením, bezvýchodnost vlastní situace, se kterou nemůže svými prostředky nic dělat, neschopnost dovolat se pomoci, což vše vedlo k prožitkům masivní úzkosti až panického charakteru. Ve sklepě, kde byl více dní a nocí poškozený umístěn, navíc svázan a znehybněn, k tomu přistoupila ještě sensorická deprivace, postupná ztráta časoprostorové orientace, mizivý kontakt s lidmi, nedostatek vzduchu, tekutin, prostoru, výrazné tělesné nepohodlí. Vícedenní pobyt na neznámém místě, v minimálním prostoru, spoutání, somatická i psychická reakce na tento stav měly na psychický stav poškozeného extrémně negativní vliv ve smyslu vysoce nadlimitních mučivých psychických útrap a mohly vést k celkové psychické rezignaci a rozpadu psychických funkcí a uspíšet tak smrt. Svoji roli zde sehrál nepochybně i klasický syndrom obecné adaptace, ve kterém prošel poškozený všemi třemi fázemi: šokem, pošokovou fází rezistence a následně silné, především z masivní úzkosti vycházející, úplné zborcení adaptačních mechanismů.
96. Kombinaci negativních vlivů, somatických i psychických, zjevně poškozený [REDAKCE] nesl úkorně, obžalované prosil, aby jej pustili. O tom, že toto kombinované působení bylo mimořádně intenzivní, svědčí i další důkazy. Kromě zjevných somatických stop – poranění na těle poškozeného v době jeho života i po jeho smrti – svědčících o působení násilí proti tělu poškozeného, které vyplývají z výše popsaných důkazů, lze poukázat na výpověď svědka [REDAKCE] i obžalovaného [REDAKCE]. Svědek [REDAKCE] vypověděl, že v závěru pobytu poškozeného v [REDAKCE], když sešel do sklepa, měl za to, že zabalené tělo je mrtvé, protože se nehýbalo, ale když ho vynášel nahoru, tak se mu ulevilo, protože zaregistroval vlastní pohyb těla. Obžalovaný [REDAKCE] vypověděl, že v [REDAKCE], když povoloval ležícímu Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE]

lano, jímž byl omotan, tak „jsem věděl, že to je v prdeli, že už umírá“. V průběhu uvěznění v podle obžalovaného „jakoby byl už mrtvý, jakoby duše odešla“. A když se spoluobžalovaným viděli, že ve sklepe již ztratil vědomí, tak si myslel, že poškozený již zemřel. Z uvedeného hodnocení stavu a zejména lze dovodit, že vzhledem k dané situaci a ke způsobu zacházení s poškozeným z jejich pohledu, neboť bezprostředně vnímali, co se vůči děje, reálně přicházela do úvahy nejen vážná porucha zdraví poškozeného, ale i jeho smrt.

97. V neposlední řadě lze poukázat na výpověď znalce PhDr. Jana Laška, podle níž výše uvedené skutečnosti mohly v době pobytu poškozeného ve sklepe vést k tomu, že zde proběhla fáze resistance, nicméně po uvolnění pout, přesunu ze sklepa a následné tělesné hygieně, se zcela vyčerpané ochranné mechanismy paradoxně zhroutily, což mohlo vést ke smrti poškozeného.
98. Bezohledné, ponižující a násilné jednání obžalovaných vůči deprivovanému probíhalo více či méně po jejich výslovné či konkludentní domluvě. Soud tak dospěl k závěru, že popsáný způsob, kterým se oba obžalovaní chovali vůči poškozenému – somatické a psychické negativní vlivy v podrobnostech rozvedené výše – byl zásadní příčinou jeho smrti. Na tomto závěru nic nemění skutečnost, že přesnou příčinu smrti poškozeného nebylo možné ze soudnělékařského hlediska zjistit, neboť je zřejmé, že jednání obžalovaných vůči poškozenému bylo přinejmenším jednou ze zásadních příčin jeho smrti, k níž došlo bezprostředně v souvislosti s jednáním obžalovaných popsáným ve výroku.

další svědecké výpovědi k obžalovaným a

99. Výpovědi svědků a nebyly zjištěny žádné významné poznatky. Svědek v hlavním líčení bez uvedení relevantního důvodu odmítl vypovídat, jeho výpověď z přípravného řízení byla přečtena. Ve své výpovědi svědek ke stíhanému jednání nic přímo neuvedl, obžalovaného označil za náladového a výbušného, spolu se také několikrát poprali. rovněž poznal, byl v pohodě, působil na něj jako normální kluk. V bydlišti svědka jej navštívil v zimě, přišel v tričku a bos s tím, že ho zmlátil a vyhnal. O tom, že někoho měl a mít ve sklepe v u a následně v nevěděl. Svědek v hlavním líčení uvedl, že jsou s kamarádi několik let, viděl jednou nebo dvakrát. Svědek uvedl, že měl od šťeně, které se narodilo v červnu nebo v červenci, na návštěvy v si nevpomněl, uvedl, že má potíže s pamětí.
100. Pro úplnost soud dodává, že k osobě obžalovaného byli vyslechnuti další svědci, resp. jejich výpovědi z přípravného řízení byly přečteny. Svědek uvedl, že je jeho kamarád, se kterým vycházel dobře, kriticky se vyjádřil k , který byl „debilní kamarád“ a blázen. Svědek uvedl, že o stíhaném jednání neví, ale tipuje, že někoho zabil, neboť byl psychopat a psychicky narušený. Svědek jeho výpověď z přípravného řízení byla rovněž přečtena, vypověděl, že se s znal velmi dlouho, jsou dobří kamarádi. S se seznámil ve , kde byli spolu ve vězení, po propuštění spolu bydleli na ubytovně a později v u . Od 2022 byl tři měsíce na . Svědek uvedl, že jak zná , tak by nikdy nikoho nezabil, neboť si nepotřebuje na nikom léčit své ego jako , na „nemůžu říct půl slova špatně“. Vztah k označil jako vztah bratrský. V době pobytu na byl v denním telefonickém kontaktu s , zamiloval se do a v nebyl. K předmětné události uvedl, že o ní věděl pouze z médií. Výpovědi těchto svědků lze shrnout, že se vzhledem k tendenční glorifikaci obžalovaného nejví jako věrohodný podklad pro jiný závěr, než že byli v přátelském vztahu s a jejich výpověď je tím podstatně ovlivněna, Shodu s prvopisem potvrzuje

příčemž obsahem této výpovědi nejsou žádné skutečnosti přímo se týkající podstaty předmětného skutkového děje.

101. Výpovědí svědkyně [REDAKCE] která v přípravném řízení i v hlavním líčení využila svého práva a jako matka dítěte, jehož otcem je obžalovaný [REDAKCE], nevypovídat, nebyly zjištěny žádné poznatky, zejména zda dne [REDAKCE] 2022 řídila osobní vozidlo s přívěsným vozíkem a k tomu, kdo s ní do sběrný případně ve vozidle cestoval.
102. Na základě shora popsaného hodnocení důkazů tak má soud skutkový děj popsany ve výroku za spolehlivě prokázany.

Návrhy na doplnění dokazování

103. Obžalovaný [REDAKCE] navrhl doplnit dokazování výsledkem svědků [REDAKCE] a [REDAKCE] přehráním záznamu vyšetření obžalovaného [REDAKCE] u znalkyň PhDr. Marcely Langové Šindelářové a MUDr. Petry Sejbalové a jejich výsledkem, vyžádáním zdravotní dokumentace ohledně [REDAKCE], vypracováním znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a adiktologie, vyžádáním výsledků psychotestu [REDAKCE] do Armády ČR, vyšetřovacím pokusem ohledně možného zranění na těle od křovinořezu, vyšetřovacím pokusem ohledně možnosti manipulace s poškozeným jednou osobou, spisem Policie ČR č. j. [REDAKCE] a výpisem z wikiskript.eu č. l. 2938-2943.
104. S ohledem na provedené důkazy soud neshledal významný přínos směřující k objasnění věci ve výslechu svědků [REDAKCE] či [REDAKCE]. Výslech [REDAKCE] podle návrhu obžalovaného směřoval k objasnění, kdo byl řemeslník – topenář, o němž podle své výpovědi [REDAKCE] psal [REDAKCE]. K objasnění podstaty skutkové děje tento důkaz ve světle dalších důkazů soud rovněž neshledal jako důležitý. Přehrání záznamu vyšetření obžalovaného [REDAKCE] u znalkyň PhDr. Marcely Langové Šindelářové a MUDr. Petry Sejbalové a jejich doplňující výslech obžalovaný navrhl za účelem objasnění, zdali při vyšetření mluvil o své rodině či nikoliv. Ani tento důkaz vzhledem k objasnění podstaty skutkového děje soud neshledal jako nezbytný. Vyžádáním zdravotní dokumentace [REDAKCE] a vypracováním znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a adiktologie, podle návrhu směřovalo k objasnění, zda příčinou smrti poškozeného nebyla kombinace léku a pervitinu, které poškozený požil. V tomto směru soud odkazuje na část odůvodnění týkající se příčin smrti poškozeného [REDAKCE], podle něhož přinejmenším podstatnou příčinou smrti poškozeného bylo popsání komplexní násilné a somaticky i psychicky depriváční jednání obžalovaných vůči poškozenému. Pro úplnost je na místě dodat, že lék a pervitin nepožil [REDAKCE] sám od sebe, ale právě v důsledku a za pomoci obžalovaných jako spolupachatelů, z nichž v této části byl dominantní obžalovaný [REDAKCE] který pervitin i lék poškozenému podal. Psychologicko-psychiatrický profil obžalovaného [REDAKCE] vyplývá z provedených důkazů, především z výpovědi znalkyň MUDr. Petry Sejbalové a PhDr. Marcely Langové-Šindelářové, a proto důkaz vyžádáním výsledků psychotestu [REDAKCE] od Armády ČR soud vyhodnotil jako nadbytečný. Vyšetřovací pokus ohledně možného zranění na těle od křovinořezu, při němž by obžalovaný [REDAKCE] byl pokusnou zraňovanou osobou, soud shledal jako z hlediska právního rámce za neuskutečnitelný. Ve světle provedených důkazů (zejména svědek [REDAKCE] a obžalovaný [REDAKCE] svědčících o použití křovinořezu [REDAKCE] proti tělu poškozeného [REDAKCE] ve sklepě v [REDAKCE] a následky, které jeho jednání zanechalo na těle poškozeného, soud navíc tento důkaz, pokud by byl hypoteticky proveditelný, shledal jako nadbytečný. Návrh doplnit dokazování vyšetřovacím pokusem ohledně možnosti manipulace s poškozeným jednou osobou směřoval k objasnění, zda

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE]

obžalovaný [REDAKCE] mohl v rámci likvidace mrtvého těla poškozeného jednat bez pomoci druhé osoby zejména při manipulaci v souvislosti s uvařením mrtvého těla. Soud odkazuje na odůvodnění výše, z něhož vyplývá, že soud popis způsobu naložení s tělem [REDAKCE] ve výpovědi [REDAKCE] a podrobné rekonstrukci považuje za přesvědčivý. I v případě, že by hypoteticky uvedené úkony mohla učinit jediná osoba, takový závěr by neměl vliv na hodnocení věrohodnosti výpovědi [REDAKCE] o tom, že se těla poškozeného zbavili společným jednáním oba obžalovaní. Soud rovněž neshledal k vzádatání spisu Policie ČR č. j. [REDAKCE], týkajícího se [REDAKCE], k čemuž postačují listiny z uvedeného spisu (č. l. 3048-3054). Do spisu založený výpis z wikiskript.eu č. l. 2938-2943 byl pouhou kopií veřejně dostupné webové stránky a týkal se neuroleptického maligního syndromu, o němž dostatečně vypověděl znalec MUDr. Jan Rejthárek (v návaznosti na vyjádření toxikoložky MUDr. Vilmy Fúrmanové implicitně obsažené a citované ve znaleckém posudku), jehož výpovědi bylo prokázáno, že se jedná o zvýšení tělesné teploty a tzv. parkinsonismus, tedy zejména svalová ztuhlost se zmenšením rozsahu a zpomalením pohybů a svalovým třesem, přičemž riziko vzniku tohoto syndromu zvyšuje organické postižení centrálního nervového systému, fyzické vyčerpání, dehydratace a dále mladý věk a mužské pohlaví. Soud v tomto ohledu rovněž odkazuje na část odůvodnění týkající se příčin smrti poškozeného [REDAKCE].

105. Pro úplnost soud dodává, že v průběhu hlavního líčení státní zástupkyně navrhla výslech svědků [REDAKCE] a osoby vystupující pod jménem [REDAKCE]. Na základě obsahu podání vysvětlení [REDAKCE] který měl vyslechnout konverzaci mezi obžalovanými ve Vazební věznici v [REDAKCE] a v níž měl obžalovaný [REDAKCE] sdělit obžalovanému [REDAKCE] že nosí řetízek z titanové destičky z hlavy poškozeného [REDAKCE] soud prostřednictvím policejního orgánu zajistil předmětný řetízek a nechal vypracovat odborné vyjádření ke složení tohoto řetízku. Z provedeného odborného vyjádření vyplývá, že se jednalo o chirurgickou ocel a navíc na křížku je zřetelné slovní věnování, které podporuje výpověď obžalovaného [REDAKCE] že se jednalo o dar od [REDAKCE]. Předpokládaný výslech [REDAKCE] by tak vedl buď ke zjištění, že tento svědek buď nevypovídá věrohodně, anebo vypovídá pravdivě o konverzaci mezi obžalovanými, která však nemá oporu v realitě. Z obdobného důvodu soud upustil od výslechu [REDAKCE] neboť jeho výpověď učiněná s časovým odstupem a bez zřejmého důvodu jednak vzbuzuje pochybnosti o její věrohodnosti, případně by podobně jako u [REDAKCE] mohlo jít o zčásti či zcela zkreslené informace od [REDAKCE] např. za účelem získání vlastního respektu.
106. Z výše uvedeného vyplývá, že soud důkazy provedené v hlavním líčení považuje za dostatečné pro meritorní rozhodnutí, a proto návrhy na doplnění dokazování zamítl.

Právní kvalifikace

znaky základní skutkové podstaty

107. Mezi znaky skutkové podstaty patří objekt, objektivní stránka, subjekt a subjektivní stránka.
108. Obecným objektem skutkové podstaty trestného činu vraždy je lidský život, jehož ochrana je vyjádřena trestností takového jednání. V této věci se jednalo o konkrétní objekt – život poškozeného [REDAKCE] jehož zákonem stanovená ochrana byla společným jednáním obžalovaných porušena. Zásadní příčinou, které vedla ke smrti poškozeného, byly výše popsané negativní vlivy působící proti tělu i psychice [REDAKCE].
109. Subjektem trestného činu je trestně odpovědná osoba, která se ve smyslu § 22 tr. zákoníku svým jednáním naplní znaky skutkové podstaty trestného činu. V této věci jsou konkrétními pachateli fyzické osoby – obžalovaní [REDAKCE] a [REDAKCE], jejichž trestní odpovědnost nebyla vyloučena ani nedostatečným věkem (§ 25 tr. zákoníku) a ani zjištěnou nepřítetností (§ 26 tr. zákoníku). Jak vyplynulo z výpovědi znalkyně MUDr. Petry Sejbalové (obor zdravotnictví, Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

odvětví psychiatrie), u obžalovaného [REDAKCE] nebyla zjištěna duševní choroba v užším slova smyslu, nebyly zjištěny známky svědčící pro syndrom závislosti na návykových látkách včetně alkoholu. Schopnosti rozpoznávací i ovládací byly u obžalovaného plně zachovány. Obžalovaný zná účinky návykových látek i alkoholu na svůj organismus a tyto účinky může předvídat, v předmětné době nebyl v psychotickém stavu. U obžalovaného [REDAKCE] rovněž nebyla zjištěna psychóza, tedy duševní porucha v pravém slova smyslu. Obžalovaný trpí syndromem závislosti na více psychoaktivních látkách, především na psychostimulanciích a kanabinoidech, dále zneužívá alkohol i sedativa a analgetika. Vzhledem k tomu, že jednání vůči poškozenému trvalo několik dní, nelze přesně stanovit, zda byl obžalovaný [REDAKCE] v jednotlivých fázích pod vlivem alkoholu, drog či obojího. Obžalovaný však na inkriminovanou dobu nemá výrazné výpadky paměti, své jednání dokázal v časových posloupnostech opakovaně popsat i ukázat, jak v rámci svého výslechu i rekonstrukce trestného činu, tak i v rámci znaleckého vyšetření. Jeho jednání bylo z psychiatrického hlediska motivované, cílené a dostatečně psychomotoricky koordinované, což vylučuje přítomnost forenzně významné intoxikace alkoholovou či nealkoholovou návykovou látkou. Schopnost rozpoznat nebezpečnost trestného činu pro společnost byla plně zachována, schopnost své jednání ovládat byla nejspíše lehce, tj. nepodstatně snížena v důsledku akutní intoxikace několika návykovými látkami.

110. Subjektivní stránkou se rozumí voluntární (z hlediska chtění) vztah pachatele k jeho protiprávnímu chování. Trestní zákoník rozlišuje tento vztah jako zavinění úmyslné či nedbalostní.
111. Podle § 15 odst. 1 tr. zákoníku je trestný čin je spáchán úmyslně, jestliže pachatel a) chtěl způsobem uvedeným v trestním zákoně porušit nebo ohrozit zájem chráněný takovým zákonem, nebo b) věděl, že svým jednáním může takové porušení nebo ohrožení způsobit, a pro případ, že je způsobí, byl s tím srozuměn. Praxe i teorie označuje první způsob za úmysl přímý a druhý způsob za úmysl nepřímý.
112. Podle § 16 odst. 1 tr. zákoníku trestný čin je spáchán z nedbalosti, jestliže pachatel a) věděl, že může způsobem uvedeným v trestním zákoně porušit nebo ohrozit zájem chráněný takovým zákonem, ale bez přiměřených důvodů spoléhal, že takové porušení nebo ohrožení nezpůsobí, nebo b) nevěděl, že svým jednáním může takové porušení nebo ohrožení způsobit, ač o tom vzhledem k okolnostem a k svým osobním poměrům vědět měl a mohl.
113. Jak je výše uvedeno, oba obžalovaní jednali ve vzájemné shodě od cesty z [REDAKCE] do [REDAKCE] za [REDAKCE] až po likvidaci jeho mrtvého těla. Jejich jednání tak vykazuje znaky spolupachatelství ve smyslu § 23 tr. zákoníku, podle něhož byl-li trestný čin spáchán úmyslným společným jednáním dvou nebo více osob, odpovídá každá z nich, jako by trestný čin spáchala sama (spolupachatelé).
114. Podle původního popisu skutku v obžalobě oba obžalovaní jednali od počátku s cílem usmrtit poškozeného [REDAKCE] formou umučení za odplatu za údajně odcizenou marihuanu z domu obžalovaného [REDAKCE]. V této věci z provedených důkazů však nevyplývalo, že by obžalovaní měli jasný záměr poškozeného [REDAKCE] usmrtit (úmysl přímý). Vzhledem k tomu, že se obžalovaní hájili tím, že ke smrti poškozeného došlo bez jejich záměru, soud se podrobně zabýval otázkou způsobu, formy zavinění obžalovaných.
115. Soud dospěl k závěru, že obžalovaní si byli možného následku (smrti poškozeného) svého jednání (opakované násilí, ponižující zacházení, uvěznění v krušných podmínkách – např. chlad, nedostatek potravy a tekutin, několikadenní zcela nevhodná poloha připoutáním vestoje či svázáním vleže do kozelce, ponižující zacházení s poškozeným, podání návykových látek) vědomi. Tomu přesvědčivě svědčí, jak je výše uvedeno, výpověď obžalovaného [REDAKCE] ke stavu [REDAKCE] již v [REDAKCE] („jsem věděl, že to je v prdeli, že už umírá“) či následně v [REDAKCE] („jakoby byl už mrtvý, jakoby duše odešla“, či když [REDAKCE]

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE]

████████ ztratil vědomí, tak si myslel, že je již mrtev). S ohledem na způsob zacházení obžalovaných s poškozeným v průběhu několika dní soud dospěl k závěru, že si oba obžalovaní byli vědomi alternativy nejen vážné poruchy zdraví poškozeného, ale i jeho případné smrti. Toto zjištění samo o sobě však neumožňuje rozlišit, zdali se u obžalovaných jednalo o úmysl nepřímý či nedbalost vědomou, neboť u obou způsobů zavinění je shodným znakem týkajícím se gnoseologické (z hlediska poznání) složky zavinění to, že obžalovaný věděl, že svým jednáním může takové porušení (smrt poškozeného) působit.

116. U nepřímého úmyslu je obligatorním znakem volní souhlasnost představy možného následku pachatele s jejím uskutečněním, tzn. že pro případ, že nastane následek chráněný trestním zákoníkem způsobí, je s ním pachatel srozuměn, přičemž podle § 15 odst. 2 tr. zákoníku se srozuměním rozumí i smíření pachatele s tím, že způsobem uvedeným v trestním zákoně může porušit zájem chráněný takovým zákonem. Na rozdíl od nepřímého úmyslu u vědomé nedbalosti pachatel bez přiměřených důvodů spoléhá na to, že takové porušení nezpůsobí (volní nesouhlasnost).
117. V této souvislosti soud odkazuje na odbornou literaturu, na související rozhodnutí a dosavadní soudní praxi. Srozumění pachatele u nepřímého úmyslu vyjadřuje aktivní volní vztah pachatele k způsobení následku relevantního pro trestní právo, čímž je míněna vůle, jež se projevila navenek, tj. chováním pachatele. Způsobení takového následku však není přímým cílem pachatele, ani nevyhnutelným prostředkem (přímo ho nechce, ale je srozuměn s rizikem jeho vzniku), neboť pachatel sleduje svým záměrem cíl jiný, který může být z hlediska trestního práva jak cílem relevantním, tak i cílem obecně nezávadným. Přitom je však pachatel vždy srozuměn s tím, že realizace tohoto cíle předpokládá in eventum způsobení následku významného pro trestní právo, avšak tento následek je nechtěným, pouze vedlejším následkem jednání pachatele, s kterým je však srozuměn. (Šámal, Pavel a kol. Trestní zákoník. 3. vydání. Praha: C. H. Beck, 2023, s. 340, marg. č. 9.)
118. Soud ve shodě s odbornou literaturou konstatuje, že kritériem nedbalosti je zachovávaní potřebné míry opatrnosti pachatelem. Míra opatrnosti je dána spojením objektivního a subjektivního hlediska při předvídání způsobení poruchy nebo ohrožení zájmu chráněného trestním zákoníkem, neboť jediné spojení obou těchto hledisek při posuzování trestní odpovědnosti za trestný čin z nedbalosti odpovídá zásadě odpovědnosti za zavinění v trestním právu. Objektivní hledisko doplněné subjektivním hlediskem platí i pro vymezení nedbalosti vědomé, poněvadž přiměřenost důvodů, na něž pachatel spoléhá, že nezpůsobí porušení nebo ohrožení zájmu, je třeba posuzovat podle toho, jak se situace jevila pachateli, i vzhledem k vnějším okolnostem konkrétního případu. Při posuzování rozhraničení vědomé nedbalosti od eventuálního úmyslu je třeba hodnotit, zda důvody, pro které pachatel spoléhá, že následek nezpůsobí, mají charakter dostatečných důvodů, za něž je možno považovat jen takové důvody, které sice v posuzovaném případě nebyly způsobilé zabránit relevantnímu následku z hlediska trestního práva, ale v jiné situaci a za jiných podmínek by k tomu mohly být reálně způsobilé. Nejde tedy o spoléhání se na náhodu. Tam kde pachatel spoléhá jen na šťastnou náhodu, nejedná z vědomé nedbalosti, neboť jde o eventuální úmysl (Šámal, Pavel a kol. Trestní zákoník. 3. vydání. Praha: C. H. Beck, 2023, s. 369-370, marg. č. 2 a 4.).
119. Jak je výše uvedeno, soud dospěl k závěru, že cílem obžalovaných bylo poškozeného za jeho předchozí jednání potrestat. Nebyly zjištěny žádné skutkové okolnosti, které by svědčily o dostatečně přiměřené opatrnosti obžalovaných při jejich jednání vzhledem k možnému následku – smrti poškozeného. Soud nepochybuje o tom, že obžalovaní smrt poškozeného primárně nezamýšleli způsobit. V této souvislosti však soud příkladmo odkazuje také na usnesení Nejvyššího soudu ze dne 19. 10. 2004, sp. zn. 11 Tdo 919/2004, podle něhož zavinění ve formě nepřímého úmyslu ve vztahu k porušení nebo ohrožení zájmu chráněného trestním zákonem je možné dovodit i v případech, kdy cílem pachatelova jednání bylo dosažení jiného možného
- Shodu s prvopisem potvrzuje ██████████.

výsledku, z hlediska trestního práva nevýznamného, a eventualita vzniku následku uvedeného v trestním zákoně mu byla nepřijemná. Jestliže pachatel věděl, že v důsledku jeho jednání může stejně tak namísto zamýšleného výsledku nastat následek uvedený v trestním zákoně, jenž mu je nepřijemný, přičemž nepočítal s žádnou konkrétní skutečností, která by takovému vývoji zabránila, a přesto tak jednal, neboť nechtěl ani za cenu tohoto rizika od svého záměru ustoupit, byl s takovým následkem srozuměn ve smyslu citovaného ustanovení trestního zákona.

120. Na základě výše uvedeného – v souladu se závěrečným návrhem státní zástupkyně – soud dospěl k závěru, že trestně odpovědní spolupachatelé – obžalovaní [REDAKCE] a [REDAKCE] v úmyslném zavinění (nepřímý úmysl) usmrtili poškozeného [REDAKCE]

jednání po předchozím uvážení

121. Podle právní věty uvedené v obžalobě se obžalovaní dopustili usmrcení poškozeného [REDAKCE] s rozmyslem. Ustanovení § 140 odst. 2 tr. zákoníku pojmově rozlišuje jednání s rozmyslem a jednání po předchozím uvážení. K pojmovému rozdílu mezi rozmyslem a předchozím uvážením lze odkázat na stávající judikaturu (např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 13. 8. 2014, sp. zn. 8 Tdo 860/2014, či usnesení Nejvyššího soudu ze dne 26. 8. 2015, sp. zn. 8 Tdo 715/2015) či na odbornou literaturu, podle níž je rozmysl kvalifikovaná forma úmyslu v tom smyslu, že pachatel si patřičně zváží své jednání a na základě takového svého subjektivního přístupu jiného úmyslně usmrtí. Pokud jde o povahu rozmyslu, na rozdíl od předchozího uvážení pak spáchání trestného činu s rozmyslem je na jedné straně odlišením od jednání v náhlém hnutí mysli, zejména od afektu a podobných stavů, přičemž však může jít i o velmi krátkou úvahu, při níž pachatel jedná uváženě, ale nikoli po předchozím uvážení. Rozmysl představuje méně intenzivní stupeň racionální kontroly pachatele nad svým jednáním směřujícím k úmyslnému usmrcení jiného než předchozí uvážení, a je tak vlastním rozlišovacím momentem mezi vraždou prostou podle § 140 odst. 1 a premeditativní vraždou podle § 140 odst. 2 tr. zákoníku. Vraždí-li pachatel v náhlém hnutí mysli (bez rozmyslu), směřuje k usmrcení jiného, kdy jde o pouhou agresivní reakci na určitý podnět, aniž by pachatel zvažoval, zda jeho jednání je účelné či nikoli, zatímco u rozmyslu jde o racionální jednání pachatele směřující k zamýšlenému cíli, který má svůj rozeznatelný účel a smysl. Rozmysl tak zahrnuje podstatné prvky úmyslného usmrcení jiného, ale nevyžaduje detailní či podrobné uvážení činu ani prvky jeho naplánování. U předchozího uvážení jde na rozdíl od rozmyslu o situaci, kdy pachatel si předem, tj. před spácháním činu, zváží rozhodující okolnosti provedení činu, včetně zvolení místa a doby spáchání, použití zbraně či jiného prostředku vhodného pro usmrcení jiného s cílem, aby došlo k jeho úspěšnému provedení a co největšímu možnému vyloučení úspěšné obrany oběti apod., tedy jinými slovy si čin z hlediska jeho provedení tzv. naplánuje. Na druhé straně není však třeba, aby takový plán byl promyšlen do nejmenších podrobností, ale postačí rámcové vymezení rozhodných skutečností provedení činu v představě pachatele, které pak může být při jeho vlastním provedení doplňováno či měněno vzhledem ke konkrétním okolnostem případu a vývoji situace. Předchozí uvážení se vztahuje nejen na samotné rozhodnutí, při kterém pachatel předem zvažuje všechny okolnosti svědčící pro úmyslné usmrcení, tak i proti němu, ale zahrnuje i volbu vhodných prostředků pro uskutečnění způsobu provedení usmrcení jiného, přičemž z hlediska časového je zde určitý odstup od vlastního způsobu spáchání trestného činu vraždy, neboť jde ve své podstatě o naplánování provedení takového činu (Šámal, Pavel a kol. Trestní zákoník. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2012, s. 1468, marg. č. 10.-11.).
122. Jak vyplynulo z provedených důkazů, obžalovaní nejednali pouze pod vlivem silné emoce – nešlo o bezprostředně předcházející náhlý impuls či afekt, ani o náhlý nápad či krátký rozmysl, ale o několik dnů probíhající více či méně plánovaný výběr jejich jednání specifikovaný ve výroku počínaje cestou do [REDAKCE], omezením osobní svobody [REDAKCE], jeho odvečením do [REDAKCE] a poté do [REDAKCE], jeho poutáním a svazováním, bitím a zraňováním či vystavením dlouhodobě krajně nepříznivým životním podmínkám. Byť se nejednalo o přesný plán, který by Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

obžalovaní měli hned od počátku, zahrnující v podrobnostech záměr, jak budou s [REDAKCE] v dalších dnech nakládat, soud po zhodnocení všech okolností činu dospěl k závěru, že obžalovaní nejednali pouze s rozmyslem, ale vzhledem k dlouhodobosti a povaze jejich jednání jej lze označit za jednání po předchozím uvážení.

zvlášť surový způsob

123. Spácháním trestného činu vraždy zvlášť surovým způsobem se rozumí vražedný útok s extrémně vysokou mírou brutality, která se podstatně vymyká z rámce běžného u většiny trestných činů tohoto druhu (k tomu např. rozsudek Nejvyššího soudu České republiky ze dne 18. 11. 1991, sp. zn. 7 To 62/91). Nálezací soud ve shodě s usnesením Nejvyššího soudu 4. 6. 2014, sp. zn. 8 Tdo 462/2014, konstatuje, že okolnost podmiňující použití vyšší trestní sazby podle § 140 odst. 3 písm. i) tr. zákoníku, že čin byl spáchán zvlášť surovým nebo trýznivým způsobem, předpokládá, že obě tyto alternativně vymezené skutečnosti vyžadují spáchání za podmínek vyjádřených pojmem „zvlášť“. Obžalovaní jako spolupachatelé na tělo i psychiku poškozeného [REDAKCE] působili různým způsobem (od ponižujícího zacházení, bití pěstmi či koleny, zraňování křovinořezem až po jeho několikadenní držení v leže svázaného či ve stoje připoutaného v chladu sklepa bez dostatečného přísunu potravy a tekutin za průběžného podávání pervitinu, jak je ve výroku v podrobnostech popsáno). Způsob jednání obžalovaných je na místě označit za extrémně depriváční, devastační a brutální a pro poškozeného [REDAKCE] za zvlášť surový.

zvlášť trýznivý způsob

124. Poškozený byl téměř po celou dobu při vědomí, je nepochybné, že poškozený v průběhu trvajícího útoku trpěl nejen fyzicky silnou bolestivostí, ale i psychickými útrapami přinejmenším vzhledem ke strachu o svůj život. Ve shodě se stávající judikaturou (např. podle již citovaného usnesení Nejvyššího soudu 4. 6. 2014, sp. zn. 8 Tdo 462/2014, jde o zvlášť trýznivý způsob, jestliže oběť je vystavena bolestem na hranici snesitelnosti trvajícím třeba i po kratší dobu, nebo sice méně intenzivním, ale zato déle trvajícím, které velmi citelně zasahují celou osobnost poškozeného. Usuzovat na něj lze z takových okolností, které charakterizují subjektivní neúměrně kruté pocitované prožitky oběti, jež vnímala od doby, kdy na ní pachatel začal uskutečňovat vražedný mechanismus, až do okamžiku její smrti. Rozhodné pro tuto zvlášť přítěžující okolnost jsou vnímání a prožívání bolestivosti při utrpených zraněních a vypjatosti psychického prožívání traumatu smrti, a to v míře velmi intenzivní, v níž oběť prožívala důsledky útrap, jimž byla vystavena) soud proto jednání obžalovaných vyhodnotil jako zvlášť trýznivý způsob usmrcení poškozeného, jehož silné utrpení trvalo po několik dní.
125. Na základě zjištěného skutkového děje a po úvaze o právní kvalifikaci soud dospěl k závěru, že obžalovaní svým jednáním naplnili zákonné znaky skutkové podstaty zvlášť závažného zločinu vraždy podle § 140 odst. 2, odst. 3 písm. i) tr. zákoníku, neboť v nepřímém úmyslu společným jednáním jiného usmrtili po předchozím uvážení a zvlášť surovým a trýznivým způsobem.

Trest

126. Podle § 39 odst. 1 tr. zákoníku při stanovení druhu trestu a jeho výměry soud přihlédl k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům obžalovaných a k jejich dosavadnímu způsobu života a k možnosti jejich nápravy. Soud rovněž přihlédl k účinkům a důsledkům, které lze očekávat od trestu pro budoucí život obžalovaných. Podle § 39 odst. 2 tr. zákoníku povaha a závažnost trestného činu jsou určovány zejména významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení činu a jeho následky, okolnostmi, za kterých byl čin spáchán, osobou obžalovaných, mírou jejich zavinění a jejich pohnutkou, záměrem nebo cílem. Podle § 39 odst. 3 tr. zákoníku při stanovení druhu trestu

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE]

a jeho výměry soud také přihlédl k polehčujícím a přitěžujícím okolnostem podle § 41 a § 42 tr. zákoníku.

127. Obžalovaní svým mimořádně bezohledným jednáním vůči poškozenému [REDAKCE] z malicherného důvodu porušili jeden z fundamentálních zájmů chráněných trestním zákoníkem spočívající v ochraně lidského života.
128. Soud se zabýval i hlediskem generální prevence a ve shodě např. s nálezem Ústavního soudu IV.ÚS 463/97 konstatuje, že trest ukládaný pachateli v sobě spojuje jak moment trestní represe a prevence ve vztahu k němu samotnému (individuální represe a individuální prevence), tak i moment výchovného působení na ostatní členy společnosti (generální prevence). Prevenci i represí je třeba chápat v každém individuálním případě vyváženě, neboť jenom potom individuální prevence působí jako prostředek prevence generální.

obžalovaný [REDAKCE]

129. Z obsahu rejstříku trestů obžalovaného [REDAKCE] vyplývá, že v něm má deset záznamů, z nichž na devět odsouzení, vyjma posledního, se hledí, jako by obžalovaný odsouzen nebyl. Jak bylo prokázáno přílohou spisem Okresního soudu ve Svitavách sp. zn. 1 T 81/2020, obžalovaný [REDAKCE] byl rozsudkem ze dne 14. 8. 2020 ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Hradci Králové – pobočky v Pardubicích ze dne 27. 10. 2020, sp. zn. 13 To 192/2020, uznán vinným přečinem ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 tr. zákoníku, za což mu byl uložen trest odnětí svobody v délce jednoho roku, který obžalovaný vykonal dne [REDAKCE] 2020. Z obsahu z evidence přestupků vyplývá, že v něm obžalovaný [REDAKCE] má tři záznamy, poslední z 26. 5. 2023.
130. Výsledkem znalkyň PhDr. Marcely Langové-Šindelářové (obor psychologie, odvětví klinická psychologie) bylo prokázáno, že intelekt obžalovaného je [REDAKCE] obžalovaný je osobností s výraznými nekorigovanými asociálními rysy. Problémem agresivní složky jeho osobnosti je kumulace agresivity, spojení s asociálními rysy i amorálními projevy a nedostatky v ovládnutí a v usměrňování emočně pudových impulsů. V zátěžových situacích má obžalovaný tendenci reagovat zesílením své potřeby sebeprosazení, direktivnosti, značného sebevědomí a zhoršením jeho sebevlády. Mezi jeho obrannými mechanismy se jeví prioritní manipulace a taktizování, vědomě prezentovaný hodnotový žebříček obsahuje obvyklé hodnoty, nápadné je ale jejich mnohdy rovnocenné pojetí bez schopnosti mezi nimi jemněji diferencovat. Na úrovni sociálních vztahů se u obžalovaného manifestují asociální rysy. Na jednání obžalovaného se podílela kombinace asociálních osobnostních rysů spolu s nedostatečnou korekcí emotivity při současné přítomnosti agresivity a nemalého sebevědomí. Život obžalovaného je dlouhodobě provázen kriminální činností, za kterou byl opakovaně odsouzen. Obžalovaný neucínil žádnou korektivní zkušenost z předchozích odsouzení, z nichž by se poučil a nedopouštěl se další trestné činnosti, není tak důvod předpokládat do budoucna korekci jeho asociálních osobnostních parametrů. Možnosti resocializace obžalovaného jsou z psychologického aspektu velmi malé.
131. U obžalovaného [REDAKCE] soud neshledal žádnou polehčující okolnost ve smyslu § 41 tr. zákoníku, dílčí náhrada nemajetkové újmy zaslaná třem poškozeným pouze několik dnů před vyhlášením rozsudku se soudu jeví jako účelová a nikoliv jako projev lítosti nad následkem, který obžalovaný způsobil. Soud při úvaze o trestu zohlednil skutečnost, že obžalovaný se trestného jednání dopustil v nepřímém úmyslu. Naopak soud shledal přitěžující okolnost spočívající ve spáchání trestného činu s další osobou a v předchozím odsouzení obžalovaného (za násilnou trestnou činnost), k němuž lze přihlídnout, ve smyslu § 42 písm. o), q) tr. zákoníku. Soud přihlédl i k tomu, že podle sdělení Vazební věznice v [REDAKCE] bylo jednání obžalovaného hodnoceno jako arogantní a nátlakové, byla mu udělena důtka.
132. Soud při úvaze o druhu a výměře trestu dospěl k tomu, že jiný trest než trest odnětí svobody nepřichází do úvahy. Trest byl ukládán podle ustanovení § 140 odst. 3 tr. zákoníku, podle něhož Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

sazba odnětí svobody činí patnáct až dvacet let či trest výjimečný. Podle § 54 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku se výjimečným trestem rozumí jednak trest odnětí svobody nad dvacet až do třiceti let, jednak trest odnětí svobody na doživotí. Trest odnětí svobody nad dvacet až do třiceti let může soud uložit pouze tehdy, jestliže závažnost zvláště závažného zločinu je velmi vysoká nebo možnost nápravy pachatele je obzvláště ztížena.

133. Obžalovaný již byl v minulosti ve výkonu trestu odnětí svobody, avšak tato zkušenost jej neodradila od spáchání zvláště závažného zločinu. S ohledem na mimořádnou závažnost zločinu obžalovaného, na význam chráněného zájmu dotčeného trestným jednáním obžalovaného, na způsob provedení činu, na absenci polehčujících okolností, na osobnost obžalovaného s nekorigovatelnými asociálními rysy a na velmi malou možnost jeho resocializace soud dospěl k závěru, že trest odnětí svobody, který by byl uložen v rozmezí patnácti až dvaceti let, by byl trestem nedostatečným a jsou splněny podmínky pro uložení trestu výjimečného ve smyslu § 54 odst. 2 tr. zákoníku. Na základě výše uvedeného soud obžalovanému [REDAKCE] vyměřil trest odnětí svobody všem rozhodným okolnostem v odpovídající délce 26 let, pro jehož výkon byl obžalovaný v souladu s ustanovením § 56 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku zařazen do věznice se zvýšenou ostrahou.

obžalovaný [REDAKCE]

134. Z opisu rejstříku trestů obžalovaného [REDAKCE] vyplývá, že v něm má sedm záznamů, přihlídnout lze k posledním třem odsouzením Městského soudu v Brně sp. zn. 9 T 69/2013 a Okresního soudu v Břeclavi sp. zn. 1 T 14/2015 a 2 T 60/2017. Uvedená odsouzení se týkají ohrožení pod vlivem návykové látky, maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání a zejména drogové trestné činnosti, přičemž obžalovanému byly postupně uloženy nepodmíněné trest odnětí svobody v délce jednoho roku, třinácti měsíců a tři let, které obžalovaný vykonal. Z opisu z evidence přestupků vyplývá, že v něm obžalovaný [REDAKCE] má pět záznamů, poslední z 1. 11. 2023.

135. Výsledkem znalkyně PhDr. Marcely Langové-Šindelářové (obor psychologie, odvětví klinická psychologie) bylo prokázáno, že intelekt obžalovaného je rozvinut do [REDAKCE] průměru, obžalovaný má omezenou psychickou produktivitu, omezenou schopnost vnímat detaily situací a postihovat širší souvislosti, jeho myšlení je však dostatečně pružné a potřebně sociálně přizpůsobivé, vztah k realitě defektní není. Osobnost obžalovaného je [REDAKCE] strukturovaná, emočně nerozvinutá a nediferencovaná – emočně chudá, labilní a reaktivní s výskytem disociálních rysů a rysů morálně defektních (s čímž souvisí i název jednoho z dřívě užívaných facebookových profilů obžalovaného pod jménem [REDAKCE]). Schopnost ovládnutí a řízení emocionality, tedy i agresivity, je rovněž defektní, na což má ale obžalovaný jen částečný náhled. Snadno u něj může docházet k neřízeným impulsivním reakcím, z nichž některé on sám vnímá jako nežádoucí. U obžalovaného byla shledána motivace z oblasti anetického prožívání při vysokém a neusměrňovaném agresivním náboji jeho disociální osobnosti. Jeho předpoklady pro úspěšnou resocializaci jsou sice omezené, nicméně jeho resocializace není zcela a jednoznačně vyloučena.

136. U obžalovaného [REDAKCE] soud shledal polehčující okolnosti ve smyslu § 41 tr. zákoníku – doznání a spolupráce obžalovaného s orgány činnými v trestním řízení podle § 41 písm. l), m) a dílem i vyjádřená lítost ve smyslu § 41 písm. o) tr. zákoníku. Nelze přehlédnout, že zejména spolupráce obžalovaného při vyšetřování výrazně vedla k možnosti objasnění skutkového děje. Soud při úvaze o trestu i u tohoto obžalovaného zohlednil skutečnost, že se trestného jednání dopustil v nepřímém úmyslu. Naopak soud shledal přitěžující okolnost spočívající ve spáchání trestného činu s další osobou a v předchozích odsouzeních obžalovaného, byť odlišné povahy, k nimž lze přihlídnout, ve smyslu § 42 písm. o), q) tr. zákoníku. Soud přihlédl i k hodnocení obžalovaného ze strany Vazební věznice v [REDAKCE] z něhož

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

vyplývá, že obžalovaný opakovaně nedodržel vnitřní řád (nedovolené ležení na lůžku) a bylo mu uloženo napomenutí (za sebepoškození).

137. Soud při úvaze o druhu a výměře trestu obdobně jako u spoluobžalovaného [REDAKCE] dospěl k tomu, že jiný trest než trest odnětí svobody nepřichází do úvahy. Trest byl ukládán podle ustanovení § 140 odst. 3 tr. zákoníku, podle něhož sazba odnětí svobody činí patnáct až dvacet let či trest výjimečný. Na základě všech rozhodných okolností s přihlédnutím k, byť omezené, možnosti resocializace obžalovaného a s důrazem na výraznou spolupráci obžalovaného s orgány činnými v trestním řízení, soud dospěl k závěru, že trest odnětí svobody vyměřený v délce 18 let je trestem přiměřeným, přičemž pro jeho výkon byl obžalovaný v souladu s ustanovením § 56 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku zařazen do věznice se zvýšenou ostrahou.

Náhrada nemajetkové újmy

138. S nárokem na náhradu škody se k trestnímu stíhání obžalovaného připojili [REDAKCE] matka poškozeného, ve výši 2 000 000 Kč, [REDAKCE] sestra poškozeného, ve výši 1 500 000 Kč, [REDAKCE] babička poškozeného, ve výši 1 500 000 Kč, a [REDAKCE] otec poškozeného, ve výši 1 000 000 Kč.

139. V přípravném řízení byly jako svědkyně vyslechnuty pouze [REDAKCE] a [REDAKCE], jejich výpovědi obsahově nesměřovaly k objasnění jejich nemajetkové újmy. Soud neměl k dispozici žádné listinné důkazy – prohlášení poškozených, lékařské zprávy o psychiatrické, psychologické terapeutické péči apod., a proto v rámci adhezního řízení vyslechl k jimi uplatněnému nároku poškozené, kteří se připojili k trestnímu stíhání.

140. Svědkyně [REDAKCE], matka poškozeného [REDAKCE], popsala život svého syna, jeho úraz v [REDAKCE] letech a následné léčení. Ve společné domácnosti žili do doby, než synovi bylo [REDAKCE] let, poté se zdržoval na různých místech, ale byl v kontaktu se svojí matkou. Občas měl problémy, schovával se, někdy něco ukradl, zajímal se o koně, jezdil na různá místa, aby u nich mohl dělat. Svědkyně věděla o tom, že kouřil marihuanu, o jiné toxikomanii nevěděla. Naposledy jej viděla v [REDAKCE] 2022, byl vyhublý, chyběly mu zuby, něčeho se bál. Naposledy byla v kontaktu se synem dne [REDAKCE] 2022, kdy si napsali zprávy, poté již byl nekontaktní. Když byl v [REDAKCE], tak se zdržoval spíše u své babičky. Po rozvodu, k němuž došlo v době, kdy [REDAKCE] byl útlého věku, se o něj jeho otec nezajímal, na výživu nepřispíval, byla na něj vedena exekuce. Svědkyně [REDAKCE] sestra poškozeného [REDAKCE] uvedla, že sdíleli společnou domácnost u matky, měla jej ráda, byli spolu v kontaktu i později. Bratr občas užíval pervitin. Jeho otec se o něj nestaral, nestýkali se s ním, nejevil o ně žádný zájem. Bratr jí pomáhal s dětmi, které občas hlídal. Svědkyně [REDAKCE], babička poškozeného [REDAKCE], vypověděla, že s vnukem měla dobrý vztah, zčásti u ní bydlel. Svědkyni poškozený pomáhal. Měl v oblíbené koně, pracoval u nich na různých místech. Svědkyně věděla, že vnuk krade, ale ji neokradl. O užívání drog nevěděla, vnuk pouze kouřil cigarety. Jeho otec se od nich odstěhoval, měl novou rodinu, neměli spolu žádný vztah. Svědek [REDAKCE] otec poškozeného, v hlavním líčení uvedl, že se synem se nevidal, po rozvodu jej viděl asi šestkrát, když za svědkem přijel do jeho bydliště do [REDAKCE]. Vztah s ním svědek zanedbal, věnoval se nové rodině. Svědek připustil, že výživné na syna řádně neplatil, byla na něj vedena exekuce.

141. Za nemajetkovou újmu se považuje příkoří, které se projevuje jinde než na majetku (např. v osobní sféře). Oblast nemajetkové újmy je zahrnuta v ustanovení § 81 a § 82 občanského zákoníku (zák. č. 89/2012 Sb., ve znění pozdějších předpisů). Podle § 81 odst. 2 občanského zákoníku ochrany požívají zejména život a důstojnost člověka, jeho zdraví a právo žít v příznivém životním prostředí, jeho vážnost, čest, soukromí a jeho projevy osobní povahy.

142. Z ustanovení § 2951 odst. 2 občanského zákoníku pak vyplývá, že nemajetková újma se odčiní přiměřeným zadostiučiněním a zadostiučinění musí být poskytnuto v penězích, nezajistí-li jeho jiný způsob skutečné a dostatečně účinné odčinění způsobené újmy. Způsob rozhodnutí o výši Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE]

náhrady nemajetkové újmy v penězích upravuje § 2955 občanského zákoníku tak, že nelze-li výši náhrady přesně určit, určí ji podle spravedlivého uvážení jednotlivých okolností případu soud.

143. Soud se proto zabýval tím, zda poškození utrpěli nemajetkovou újmu, která vznikla v důsledku trestného činu obžalovaného, vůči němuž byl nárok uplatněn, a v případě, že se o nemajetkovou újmu jedná, zda dosahuje takové intenzity, kdy se již nejví postačujícím jen odčinění přiměřeným zadostiučiněním podle § 2951 odst. 2 občanského zákoníku, ale kdy už mají poškození nárok na její náhradu v penězích. Musí se tedy jednat o takový zásah, který je objektivně způsobilý vyvolat nemajetkovou újmu a který spočívá v porušení nebo ohrožení osobnosti fyzické osoby, musí se jednat o zásah neoprávněný, resp. protiprávní a musí být dána příčinná souvislost mezi oběma uvedenými předpoklady (např. rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 30. 7. 2014, sp. zn. 6 Tdo 347/2014).
144. Poškození [redacted] a [redacted] se podrobně vyjádřili ke svému vztahu k poškozenému [redacted] k soužití s ním a k dalším okolnostem relevantním pro rozhodnutí o nároku na náhradu nemajetkové újmy. Jak vyplynulo z jejich výslechů, [redacted] se zdržoval na různých místech, zejména v souvislosti s péčí o koně, což bylo jeho hobby, byl v pravidelném kontaktu přes zprávy se svojí matkou, příležitostně i se sestrou a babičkou, kterým občas pomohl. Je zřejmé, že všechny tři svědkyně měly k poškozenému kladný citový vztah, jeho smrt v důsledku trestné činnosti obou obžalovaných lze nepochybně považovat za jejich výraznou nemajetkovou újmu. Soud zohlednil specifický vztah poškozené [redacted] ke svému synu a dospěl k závěru, že s přihlédnutím k aktuální judikatuře a ke všem rozhodným okolnostem včetně majetkové, finanční situace obžalovaných, kteří žádný majetek vyšší hodnoty nevlastní, a dílčí úhradě provedené za obžalovaného [redacted] dne 3. 6. 2024 ([redacted] v částce 28 000 Kč, [redacted] v částce 21 000 Kč a [redacted] v částce 21 000 Kč), která vyplývá z bankovního převodu ze dne 3. 6. 2024 (č. l. 3199), je přiměřenou výši náhrady nemajetkové újmy částky 1 500 000 Kč, a dalším dvěma poškozeným [redacted] a [redacted] ve výši 1 000 000 Kč.
145. Jak vyplynulo z výpovědi všech tří poškozených svědkyň, ale i z výpovědi samotného poškozeného [redacted] tento svědek se jako otec po rozvodu přestal starat o svého syna v jeho útlém věku, nejevil o něj dostatečný zájem, informace o něm měl pouze z doslechu, výživné muselo být zčásti vymáháno exekučně. Svědek svého syna nenavštěvoval, šest krátkých návštěv se uskutečnilo v místě bydliště [redacted]. Svědek navíc vypověděl, že neví, o co smrtí syna přišel, uplatněný nárok na náhradu nemajetkové újmy považuje za trest pro obžalované. Soud nepochybuje o tom, že jako biologický otec poškozený [redacted] utrpěl citovou újmu, avšak jeho život už byl od života jeho syna, jemuž se prakticky nevěnoval, natolik oddělen a jejich vztah oslabený, že za odpovídající náhradu jeho nemajetkové újmy soud považuje zadostiučinění v podobě odsouzení obou obžalovaných včetně uložení trestů, který ostatně poškozený [redacted] označil za důvod svého požadavku na náhradu jeho nemajetkové újmy.
146. Z výše uvedených důvodů soud v rámci adhezního řízení jednak podle § 228 odst. 1 tr. řádu uložil oběma obžalovaným jako spolupachatelům povinnost nahradit nemajetkovou újmu poškozené [redacted] ve výši 1 500 000 Kč, poškozeným [redacted] a [redacted] shodně ve výši 1 000 000 Kč, přičemž se zbytkem jejich nároku je v souladu s ustanovením § 229 odst. 2 tr. řádu odkázal na řízení ve věcech občanskoprávních, jednak podle § 229 odst. 1 tr. řádu odkázal poškozeného [redacted] s jeho nárokem na náhradu nemajetkové újmy v penězích na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení:

Shodu s prvopisem potvrzuje [redacted].

Proti tomuto rozsudku lze do osmi dnů od doručení jeho opisu podat ke Krajskému soudu v Hradci Králové – pobočce v Pardubicích odvolání. O odvolání rozhoduje Vrchní soud v Praze.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Pardubice 6. června 2024

Mgr. Jan Šlosar v. r.
předseda senátu

